

GŁOS POMORSKI

Nr. 82 — Rok 4.

(GAZETA POMORSKA) Numer pojedynczy 200.000 mk.

Prenumerata miejscowa: Przy odbiorze w ekspedycji 3.400.000, w agenturach miejscowych miesięcznie 3.600.000 mkp., przez pocztę przy zamówieniu przez ekspedycję naszą 3 516.000 mkp., wprost na pocztę lub u listowego miesięcznie 4 106.000 mkp., dla W. M. Gdańska 2,5 Guld. Gd., — pod opaską w Polsce 5.500.000 mkp., do Gdańska 3,30 Guld. Gd., do Francji 18 fr., (z wysyłką co 2-gi dzień 14 fr.) do Anglii 5 shillingów, do Stanów Zjednoczonych 80 cent. W razie nieprzewidywanych wypadków, jak strejki, przeszkody techniczne itd. prenumeratorki nie mają prawa żądania niedostarczonych numerów, lub zwrotu prenumeraty. — Przy waloryzacji obowiązuje odpowiednia dopłata.

Rachunek bieżący: Bank Powiatowy Grudziądz, Bank Związku Spółek Zarobk., Danziger Privat-Aktienbank Odańsk i Grudziądz, P. K. K. P. Grudziądz — Konto oszczędności: Odańsk nr. 2980. Konto postowe: Kasa Oszczędności, Oddział w Poznaniu nr. 201 192. Miejsce płatności wykonania Grudziądz.

Ogłoszenia z Polski. Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-lamowej 125.000 mk. w dziale reklamowym na stronie 1-8 lam. przed tekstem 700.000 mk., wóród tekstu 500.000 mk., za tekstem 400.000 mk., dla W. M. Gdańska wiersz m/m. 8-lam w dziale ogł. 0,08 Guld. Gd., wiersz m/m 8-lam. przed tekstem 0,40 Guld. Gd., w tekście 0,30 Guld. Gd., za tekstem 0,25 Guld. Gd., dla Niemiec dochód: 150% nadwyżki, dla reszty zagranicy 200% nadwyżki płatne w markach polskich lub ich wartości walutowej. Za tłumaczenia obłoża się 20% nadwyżki. — Rachunki są natychmiast płatne, w razie zwłoki dłuższej niż 72 godzin stosować będziemy ceny bieżące. Każdy nowa podwyżka taryfy obowiązuje wszystkie ogłoszenia zlecone przed dniem zmiany cen. — Administracja nie przejawia odpowiedzialności za terminowe umieszczenia ogłoszeń.

Redakcja i Administracja Grudziądz, niedziela, dnia 6-go kwietnia 1924. Telefon nr. 50 i 51.
Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 10-tej do 11-tej przed południem
Redaktor przyjmuje od godz. 11-tej do 12-tej w południu

Redakcja i Administracja
 Groblowa 27, 29.

Grudziądz, niedziela, dnia 6-go kwietnia 1924.

Telefon nr. 50 i 51.

Czy możliwe?

Dla p. ministra Zamojskiego mają zajścia w Olsztynie być mało znaczne!
Żądamy wyjaśnienia!

Dziśjsza znana „przyjaciółka” polska „Deutsche Rundschau” podaje na naczelnem miejscu i drukiem roztawnym następującą depeszę berlińskiego półurzędowego biura Wolffa:

„Z powodu demonstracji przed niemieckim konsuletem w Poznaniu wniosło poselstwo niemieckie w Warszawie zażalenie.

Polski minister spraw zagr. hr. Zamoyski wyraził z powodu owego zajścia swe ubolewanie i przyrzekł silniejszą ochronę konsulatów w Poznaniu.

Pozatem zauważył hr. Zamoyski, że nie przypisuje żadnego znaczenia wypadkom w Olsztynie i Poznaniu.

Tak brzmi depesza biura Wolffa, tak triumfująco głoszą „Deutsche Rundschau”.

A my — szczególnie tu na Kresach Zachodnich — przecieramy oczy i pytamy, ażali treść telegramu może odpowiadać rzeczywistości.

Bo, że poselstwo niemieckie wniosło zażalenie, że minister Zamoyski wyraził dyplomatyczne ubolewanie, rozumujemy.

By atoli polski minister spraw zagranicznych miał — jak mówi telegram — zlekceważyć zajścia w Olsztynie, gdzie urządzono nocny zamach na konsula polskiego, i miał go na równi stawiać z niewinną demonstracją uliczną studentów przed niemieckim konsuletem w Poznaniu, nie chcemy wierzyć.

I z tej przyczyny wydaje nam się, że p. Minister wzgl. ministerstwo winno wyjaśnić te sprawy. Raz wyjaśnienie to potrzebne z tej przyczyny, że społeczeństwo

nasze — a szczególnie tu na Kresach Zachodnich — musi przekonać się, że nasze Ministerstwo Spr. Zagranicznych nie lekceważy spraw polskich w pokrewnych nam dzielnicach, należących do Prus, ale będących etnograficznie polskimi. Po wtóre dla tego, by nasi przedstawiciele zagraniczni wiedzieli, że rząd centralny umie energicznie ich bronić przed napaściami. A ostatecznie i dla tego, by położyć kres i zadać klam informacji niemieckiej, która — pozostaje bez wyjaśnienia — jeszcze więcej wzburzyć może społeczeństwo polskie i zachwiać zaufaniem do p. ministra Zamoyskiego.

Ze opinia polska jest poruszona, dowodzą przedwcześnie antyniemieckie demonstracje w Warszawie.

My dalecy jesteśmy od tego, by podniecenie to zwiększać. Tam atoli, gdzie chodzi o interesy ogólnopolskie, gdzie chodzi o państwową godność Polski, tam atoli żądamy tego samego traktowania i tej samej obrony jakiej ze swej strony Niemcy żądają dla swych obywateli i ich interesów w Polsce.

Czekamy tedy wyjaśnień.

O ministra Zamoyskiego.

W Warszawie rozeszła się wiadomość, jakoby p. minister Zamoyski miał ustąpić dla złego stanu zdrowia.

Wiadomości tej przeczy następujący telegram:
 Warszawa, 4. 4. (PAT.) Wydział polityczno-prasowy Prezydium Rady Ministrów stwierdza,

że pogłoska, podana przez niektóre dzienniki o spodziewanym ustąpieniu min. spraw zagr. p. Zamoyskiego ze względu na zły stan zdrowia jest zupełnie bezpodstawna.

Z konferencji dla zawarcia konwencji emigracyjnej.

Paryż, 4. 4. (PAT.) Na początku szóstego posiedzenia konferencji dla zawarcia nowej konwencji emigracyjnej zajmowano się sprawami szkolnymi. Pos. Wachowiak przedstawił wyraźnie niekorzystny stan organizacji szkół dla robotników polskich we Francji. Przewodniczący delegacji polskiej p. Sokał wreczył delegacji francuskiej deklarację pisemną, zawierającą rezume życzeń kolonii polskiej w tej sprawie. Delegacja francuska obiecała udzielić odpowiedzi po szczegółowym rozpatrzeniu deklaracji polskiej. Następnie dyrektor p. Gawroński przedstawił dezerdaty strony polskiej w sprawie kontraktów rolniczych. Sprawa kosztów wyjazdu robotników do Francji wywołała ożywioną dyskusję. Delegacja fran-

cuska domagała się utrzymania obecnego systemu przewożenia na koszt pracodawcy za pośrednictwem francuskiej misji emigracyjnej w Poznaniu. Delegacja polska, podtrzymując przeciwny punkt widzenia oświadczyła, że napięcie stosunków między robotnikami polskimi, a pracodawcami francuskimi jest w większości wypadków następstwem wstrzymania zarobków robotniczych, celem pokrycia kosztów podróży i wyjazdu do Francji. Delegacja polska kładła następnie nacisk na ścisłe stosowanie zasady równomiernego traktowania robotnika polskiego i francuskiego pod względem pracy i zarobków. Po ożywionej dyskusji dalszy ciąg rozpraw odłożono do następnego posiedzenia.

Posel Chłapowski przyjęty przez prezydenta Milleranda.

Paryż, 4. 4. (Pat.) Posel Chłapowski w asystencji członków poselstwa polskiego złożył dziesiąt o godz. 4 popoł. prezydentowi republiki swoje listy uwierzytelnia-

jące. Przemówienia, wygłoszone przez prezydenta Milleranda i posła Chłapowskiego nacechowane były wielką serdecznością.

Konferencja kolejowa z Sowiecami nie wykazuje zasadniczych różnic.

Warszawa, 4. 4. (Pat.) Na wczorajszym posiedzeniu delegacji polskiej i sowieckiej w sprawie konwencji kolejowej w szczególnej dyskusji okazało się, że między projektami konwencji obu stron niema zasadniczych, nie dających się wyrównać, różnic. Celem uzgodnienia pierwszych ośmiu artykułów konwencji, wyłoniona została z pośród członków obu delegacji podkomisja, która ma przygotować redakcję tych artykułów na dzisiejszem posiedzeniu.

Francja redukuje liczbę posłów.

Paryż, 4. 4. (Pat.) Senat uchwalił wczoraj ostatecznie przyjętą już przez izbę deputowanych ustawę o liczbie posłów. Liczba ta, jak wiadomo, zredukowana została z 622 na 584.

Niemcy tęsknią za powszechną służbą wojskową.

Berlin, 4. 4. (Pat.) „Berliner Lokal Anzeiger” podaje z Augsburga, że minister sprawiedliwości Emminger, należący do bawarskiej partji ludowej, wygłosił tam przemówienie, w którym powiedział, że o ile mocarstwa ententy nie przystąpią do ewakuacji terenów okupowanych i do swego rozbrojenia, Niemcy będą mogły uważyć się za zwolnione od obowiązku rozbrojenia i wrócić do poprzedniej służby wojskowej. „Local Anzeiger” zamieścił w końcu, że gdyby oświadczenie to było wypo-

wiedziane przez kanclerza lub ministra spraw zagr., miałyby ono daleko lepszy skutek.

Wzmocnienie pracy tajnych związków nacjonalistycznych na terenach okupowanych.

Koblencja, 4. 4. (Pat.) Przedstawiciele władz belgijskich, angielskich i francuskich stwierdzili jednogłośnie wzmocnienie się w odnośnych sferach okupacyjnych agitacji i propagandy tajnych związków skrajnie nacjonalistycznych. Stwierdzili również nadużycia w werbowaniu do reichswehry, mające na celu zapewnienie młodzieży niemieckiej wyszkolenia wojskowego. W związku z tem przedsięwzięto niezbędne zarządzenia oraz rozciągnięto ścisły nadzór i zarządzono przeprowadzenie licznych rewizji.

Piąty kongres kominternu.

Moskwa, 4. 4. (Pat.) W najbliższym czasie rozpocznie się piąty kongres kominternu, na którym m. i. rozpatrywane będą zagadnienia narodowościowe, a mianowicie stosunek partji komunistycznych w Rosji, Polsce i Czechosłowacji do zagadnień narodowościowych. Pozatem porządek dzienny obejmuje rozpatrzenie zagadnień programowych, sprawy położenia inteligencji, międzynarodówki chłopskiej, faszyzmu, wreszcie wybory do komitetu wykonawczego.

Votum zaufania dla rządu francuskiego.

Paryż, 4. 4. (PAT.) Izba uchwaliła votum zaufania dla rządu 408 głosami przeciwko 151.

I znów krew bratnia się polala.

Tajemnicze szatany maczają ręce!

Polska została zelektryzowana wieścią, która boleśnym i ponurnym grzytem odbije się w chwili pomyślnego zakończenia akcji na rzecz Banku Polskiego.

W Zagłębiu Dąbrowskim polala się krew. O smutnym tym fakcie donosi wydział prasowo-polityczny prezydium Rady Ministrów co następuje:

„Według otrzymanych urzędowych informacji, zajścia w zagłębiu Dąbrowskiem w ostatnich dniach miały przebieg następujący: Opierając się na nieuzasadnionem mniemaniu, że umowa górnicza zawarta ostatnio na G. Śląsku na zasadzie obowiązującego tam ustawodawstwa pociągnąć ma za sobą zniesienie 8-godzinnego dnia pracy i angielskiej soboty w pozostałych dzielnicach Rzpłitej, klasowy związek zawodowy górnicy proklamował w dniu 2 bm. strajk generalny na wszystkich kopalniach. Robotnicy tegoż dnia demonstrowali na poszczególnych kopalniach, przyczem na kopalni „Czeladź” podniecony tłum zaatakował policję, raniąc lekko dwóch policjantów kamielkami, poczem został rozproszony bez użycia broni. W dniu 3 bm. na tej samej kopalni tłum, podburzony przez agitatorów wystąpił ze żądaniem wypłaty zaliczek, a wobec odmowy kopalni ze względu na brak gotówki przybrał groźną postawę i rzucił się na biuro dyrektora kopalni. Podczas, gdy część napierającego na front budynku tłumy rozproszyła policja konna, inna część tłumy natarła od tyłu na dom, gdzie mieścił się posterunek policji państwowej. Z tłumy padło w kierunku policji kilka strzałów rewolwerowych, a nadto rzucono granat ręczny, który eksplodował. Policja w obronie własnej użyła broni palnej, raniąc ogółem 14 robotników, z których 2 zmarło. Przez cały czas zajęć policja była obrzucana przez tłum kamieniami, ceglami i kawałami żelaza, wskutek czego zraniono jednego oficera policji i 11 policjantów, w tem jednego ciężko. Po tych zajściach spókoj przywrócono. Na miejsce zajęć przybył prokurator i sędzia śledczy do spraw szczególnie wagi, który rozpoczął śledztwo i badanie aresztowanych osób.”

Tak brzmi pierwszy telegram, po którym nastąpiły jeszcze dalsze następującej treści:

Warszawa, 4. 4. (PAT.) Wydział prasowo-polityczny Prezydium Rady Ministrów komunikuje: W strajku górników według oirzymanych urzędowych wiadomości, dzień wczorajszy przeszedł zupełnie spokojnie. Na odbytej w Będzinie konferencji p. wojewody kieleckiego z posłem Stancykiem oraz reprezentantami centralnego związku górników, przedstawiciele górników stwierdzili, że strajk w zagłębiu górnikiem wywołany jest wyłącznie z powodu umowy górnośląskiej, wobec czego zakończenie jego uzależnione jest jedynie od przebiegu strajku na G. Śląsku. Zdaniem mas robotniczych, zajścia w „Czeladzi” wywołane były przez prowokatorów. Padłe w stronę policji strzały nie pochodziły od zorganizowanych robotników, którzy nie czynią zarzutów policji. W dniu dzisiejszym spodziewany jest przyjazd kilku posłów sejmowych do zagłębia Dąbrowskiego, którzy następnie udać się mają na G. Śląsk.

Będzin, 4. 4. (PAT.) Z powodu zajęć przybył tu wojewoda Błski, wydelegowany przez ministra spraw wewn.

Warszawa, 4. 4. (PAT.) Pan minister spraw wewn. Hübner wydelegował do Będzina naczelnika wydziału bezpieczeństwa w M. S. Wewn. p. Pileckiego.

Warszawa, 4. 4. (PAT.) Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki p. Simon przekazał do dyspozycji p. wojewody kieleckiego miliard marek na rzecz ofiar ostatnich zajęć w zagłębiu Dąbrowskiem.

Oto szereg telegramów urzędowych.

Privatnych wiadomości na razie prawie niema. Jedynie w „Echu Warszawskim” znajdujemy wywiady z szeregiem posłów, między innymi z chrześc.-demokratycznymi posłami Knothem (posłuje z Zagłębia) i Michałem Kwiatkowskim (posłuje z Górnego Śląska). Czytamy wtedy w „Echu Warszawskim”:

„W zaciśle kulturalurow sejmowych padła wczoraj tragiczna wieść. Na jednej z kopalń Zagłębia Dąbrowskiego, objętej strajkiem górnikiem — polala się krew polskich robotników. Wobec sprzecznych wersji o przebiegu strajku górnikiem na Górnym Śląsku i w zagłębiu Dąbrowskiem, jakoteż Chrzanowsko-Krakowskiem, przedstawiciel naszego pisma zwrócił się z uprzejmą prośbą do posłów z tych okręgów e informacje.

Posiedzenie Sejmu.

Posel Stańczyk (P. P. S.): Wczoraj na kopalni „Czeladź” zgłosili się robotnicy po należną im wypłatę, której im odmówiono. Wówczas robotnicy udali się do zarządu kopalni, a ten zawezwał policję. W tłum robotniczym padła salwa, rezultatem której jest dwóch robotników zabitych, ośmiu ciężko, a kilkunastu leżących rannych.

Tragicznie to zajście wzburzyło niesłuchanie robotników izaostrzyło niezmiernie sytuację strajkową. Obradujący w tej chwili w Katowicach kongres rad załógowych na wieść o przelanej krwi postanowił wznieść akcję strajkową. Natychmiast po nadejściu wiadomości o krwawym zajściu interwenjowałem u p. ministra Hübnera, a dzisiaj przedstawiciele naszego klubu — rez. Barliokim udają się w tej sprawie do p. premiera Grabackiego.

— Jak się cyfrowo przedstawia strajk?

— Na G. Śląsku strajkuje około 65 proc. w Zagłębiach stoja wszystkie kopalnie.

Posel Knothe (Chrześc. Dem.): Strajk nie może być długotrwałym. Robotnicy są wyczerpani. Przy dzisiejszej drożyznie robotnik nie może długo strajkować. Jak wiadomo, w Zagłębiu strajk wybuchł dla poparcia strajkujących na G. Śląsku.

— Jakie są różnice celów w walce strajkowej?

— Na Górnym Śląsku idzie o interpretację 8-godzinnego dnia pracy, zaś w Zagłębiu Dąbrowskim — o nieustalone warunki płacy. Przemysłowcy tamtejsi pragną obniżyć zarobki górnicze o 16 proc.

W ten sposób chcą m. in. odbić sobie dalszą konieczną niższe cen węgla, gdyż inaczej trudno im konkurować z węglem zagranicznym.

Posel dr. Falkowski (Zw. L. N.): Znam opinię robotników z ostatnich czasów. Tendencja strajkowej nagości nie było, gdyż strajk w chwili obecnej idzie na rękę przemysłowcom. Część przemysłowców pracuje na stracie, pragną więc sobie „odpocząć”. Pozatem na zwalnięach leża masę węgla, dla którego trzeba szukać zbytu. Polityka przemysłowców idzie m. in. w kierunku zmniejszania ilości robotników. Podług mnie, strajk nie ma widoków powodzenia, gdyż wśród robotników panuje bieda.

Posel Biniszkiwicz (P. P. S.): Na Górnym Śląsku strajkuje ogółem 60—65 proc. robotników. Na 17 kopalniach panuje zupełny strajk, na 6 niema strajku, zaś na pozostałych kopalniach strajkuje od 40 do 80 pr. robotników.

— Jak długo może potrwać strajk?

— Wątpię, czy prędko się zakończy (kułminacyjny punkt nastąpi w poniedziałek).

Przemysłowcy zachowują naogół „diplomatyczne” milczenie i zwalniają robotników. Liczba zwolnionych wynosi już blisko tysiąc. Policja górnośląska zachowuje się względnie przyzwyczajone.

Posel Kwiatkowski (Chrześc. Dem.): Zatarg powstał o przedłużenie czasu pracy. Mojem zdaniem, górnik mają rację, że brzo się przeciwko temu aby koszty polityki sanacyjnej zwalano na ich wyłącznie barki. Jak swego czasu płacili wyłącznie koszty inflacyjne w wielkim przemyśle. Robotnik śląski słusznie sądzi, że w obrębie 8-godzinnego dnia pracy można wydobyć dostateczną ilość węgla. Oszczędności należałoby rozpocząć nie od robotników lecz od obniżenia kosztów administracji kopalnianej, które są bardzo wysokie, ze względu na utrzymywanie przez kopalnię wielkiej liczby niemieckich urzędników, których opłaca się jedynie w interesie niemieckiej polityki.

— Jakie jest stanowisko Chrześc. Dem. w tej sprawie?

— Bronią 8-godzinny dzień pracy, sądzimy wszakże, że chwila obecna nie nadaje się do strajku, licząc się z tem że idzie on na rękę przemysłowcom.

Tyle z „Echa Warsz.”. Czytając te wywody posłów przychodzimy do przekonania, że strajk jest tam sztucznie wywołany, że jakiegoś ciemnego szatanu igrają tam by wywołać nowe przesilenie gospodarcze, wplatać Polskę w nowe trudności i to wplatać tembardziej, gdy Polska w chwili utworzenia Banku Polskiego zdała tak doskonały egzamin.

Jakie są to szatany, na razie trudno określić. Prosimy atoli przeczytać uważnie to, co mówi i na co wskazuje poseł Kwiatkowski, by sobie już jedną z przyczyn dośledzić. Słowa posła naszego aż nadto wyraźnie oświecają tajemne sprężyny, którym między innymi zależy na stałym stanie wrota w Polsce.

I dlatego pod adresem rządu należy wołać, by okazał energiczną rękę wobec tych, którzy prowokują strajki, by z drugiej strony dołożył wszelkich starań, by wreszcie i powody strajku ustały, by przede wszystkim kosztem polityki pracodawców, którzy o ile chodzi o Śląsk Górny i niemieckich baronów węgla, poza ekonomicznymi i narodowo-politycznymi przesłankami wygrywają, stanowczo zajął stanowisko i nie dał prowokować robotnika polskiego, a przez to i niebezpieczeństwo i spokojny rozwój państwa polskiego.

Kościół a urzędy.

Przed tygodniem umieściliśmy pod powyższym nagłówkiem część wywodów ks. St. Mystkowskiego, wydrukowanych w „Przeglądzie Katolickim”, wychodzącym w Warszawie. Dziś podajemy garść faktów, przytoczonych w drugiej części artykułu.

Zacznijmy od diecezji wileńskiej. Dekret naczelnego dowódcy wojsk. b. Litwy Środkowej z dnia 15 września 1921 r. stanowił:

Wszystkie nieruchomości, za wyjątkiem świątyń jak to: majątki ziemskie, domy w miastach i tym podobne, które należały do Kościoła, klasztorów i innych instytucji Kościoła Rzymsko-Katolickiego, Kościoła grecko-katolickiego (unickiego) i po konfiskacie takich przez były rząd rosyjski oddane zostały na własność lub do użytkowania cerkwi, klasztorów i wszelkich innych instytucji Kościoła prawosławnego, przechodzą na własność państwa.

Jednym połącznietwem pióra, bez porozumienia się z prawowitym właścicielem, uznano za majątek państwo, wy co nigdy państwem nie było.

Warszawa, 4. 4. (PAT.) Na dzisiejszym posiedzeniu Sejmu po odesłaniu szeregu ustaw w pierwszym czytaniu do komisji przyjęto w drugim i trzecim czytaniu ustawę o społecznym pośrednictwie pracy. Ustawa nadaje organizacjom społecznym prawo pośredniczenia i wprowadza kontrolę ze strony państwa drogą składania sprawozdań. Opłaty wynoszą 50 proc. od poborów pierwszego miesiąca i mają być ściągane tylko od pracodawców. Przyjęto również w drugim i trzecim czytaniu ustawę o opłatach od kart do gry na rzecz Czerwonego Krzyża.

Następnie po referacie pos. Bartla (Wyzw.) o ustawie o poczcie, telegrafie i telefonii oraz dyskusji, jaka się nad referatem rozwinęła, całą ustawę przyjęto w drugim czytaniu wraz z poprawkami, z których wymienić należy poprawkę pos. Sommersteina (kl. żyd.), w myśl której uprawnia się pocztę do otwierania przesyłek pocztowych niedoręczalnych i uszkodzonych, lecz nie rozciąga się na nijszego na przesyłki listowe, oraz poprawkę pos. Putka (Wyzw.), w myśl której zostają zwolnione od opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych wszelkie służbowe przesyłki władz oraz organów samorządowych, jeżeli są nadawane w wykonaniu zlecenia władz rządowych. W ten sposób przyjęta nowa ustawa reguluje dotychczas nieuwzględnioną dziedzinę radiotelegrafu i ra-

Dekret ten czyni wrażenie, jak gdyby Kościół katolicki z naczelnym dowódcą b. Litwy Środkowej prowadził wojnę i zwyciężony, został skazany na konfiskatę dóbr.

Wykonanie tego dekretu rozciągnięto nie tylko na skonfiskowane dobra, lecz i na ziemie kościelne, „pozostające pod zarządem państwowym”, czyli poduchowne. W ten sposób, bezapelacyjnie, przez cyrkularz rządowy, odbarto duchowieństwu katolickiemu z ziem kościelnej.

Idźmy dalej. Na Kresach wschodnich i nad Podlasiu znajdują się liczne i obszernie dobra pounickie, które rząd rosyjski, po przemianowaniu parafii unickich na prawosławne oddał na własność duchowieństwu prawosławnemu. Nie był jednak i niema dekretu, któryby te dobra ogłosił za własność państwową. Rząd nasz te dobra najniesłuszniej i jakby dla ironii napiętnował nazwą „popówek”, zagarnął je bezprawnie dla siebie i najspokojniej parceluje, pomimo protestu miejscowej ludności katolickiej (ex unickiej), biskupów polskich i nuncjusza papieskiego, który interwenjował w tej sprawie w r. 1920 przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych. Proboszczom zaś, którzy na rozkaz biskupów, zdążyli wznowić paraje katolickie i zajęli należące do nich dobra, rząd każe płacić znaczny czynsz dzierżawy. Liczą zaledwie po kilkaset osób katolików, przeważnie ubogich i zrujnowanych materialnie wskutek działań wojennych; kościoły bez aparatów, plebanje zniszczone i zdewastowane (par. Niebuciszewo, Starojelnie, Horodyszcz w djec. Mińskiej i wiele innych).

Jedynym źródłem dochodu i utrzymania dla księży i dla służby kościelnej stanowi tu ziemia. Niestety, rząd większą część ziemi rozparcelował, resztę zaś obłożył czynszem. Tymczasem majątków kościelnych pounickich, które dotychczas pozostają w rękę duchowieństwa prawosławnemu, władze państwowe nie zwalniają i żadnymi nie okładają ciężarami. Skutki tej fałszywej polityki rządu są następujące: a) wznowione na Kresach placówki polsko-katolickie upadają z powodu braku środków materialnych, b) żyjący rosyjski poczyna sobie śmiało w tych stronach, ufny w pomoc i szczególną opiekę rządu polskiego.

J. E. Ks. Łoziński, biskup miński, zabronił swemu duchowieństwu zawierania kontraktów dzierżawnych z ziem poduchownych, gdyż przesądzałyby to poniekąd tytuł własności tych dóbr, które rząd samowolnie ogłosił za własność państwową.

Idźmy dalej. Na kilkaset kościołów łacińskich i unickich, odebranych katolikom przez rząd rosyjski i oddanych prawosławnym, na Kresach zwrócono katolikom dotychczas zaledwie około 20. Reszty zaś świątyni, pomimo nalegania episkopatu polskiego w r. 1922 rząd nasz nie pozwa a rewindykować powodując się obawą by go śnać ludność prawosławna nie posadziła o brak przychylności i tolerancji względem prawosławia.

Niktóre z tych kościołów są wprost niezbędne dla ludności katolickiej na Kresach. Np. w Targowicy (djec. Łucka) znajduje się kilka licznych kolonji osadników polskich. Będąc pozbawieni posług duchownych, z powodu braku kościoła, rewindykowali dawniejszy kościół katolicki. Wojewoda jednak łucki, przy pomocy siły zbrojnej, odebrał im świątynię i oddał ją z powrotem uzurpatorom, skazując osadników polskich na powolną rusefikację i sprawosławianie.

Podobna polityka „królewiat kresowych” w stosunku do Kościoła, wynarodowiła nam w 17 i 18-tym wieku niemal całe osadnictwo polskie na Kresach.

W Łucku prawosławni mają trzy cerkwie i kilka w najbliższej okolicy (dawniejsze kościoły unickie). katolicy natomiast w promieniu 30 wiorst posiadają tylko jeden kościół, do którego dla ludności katolickiej rozrzuconej po wioskach, odległych od miasta, dostęp często wprost niemożliwy. Po długich i usilnych zabiegach biskupa łuckiego sejm uchwalił, by oddać katolikom w Łucku kościół po-barnardyński, obecnie sobór prawosławny. Dotychczas jednak uchwała sejmowa nie została wykonana.

A jakaż pomoc okazują ksks. Biskupom na Kresach nasze władze państwowe w urządzaniu diecezji, konsystorz i seminarjów duchownych? Niestety, prawie żadnej. Biskup łucki, pozbawiony jest dostatecznej rezydencji. Mieszka przy katedrze, w małym domku kapitałnym; niema nawet pomieszczenia dla służącego. Kancelaria konsystorska mieści się w jednym małym pokójku; niema sali do posiedzeń kurji. W znacznej części gmachu seminaryjnego, oddalonego od miasta o 2 kilometry (Krasne) mieści się szpital wojskowy, który, mimo obietnic Ministerstwa Zdrowia w r. 1922, dotychczas nie przeniesiono do gmachu po-Dominikańskiego.

diotelefonu zaliczając je do wyłączności państwowej, daje jednak ministrowi przemysłu i handlu prawo udzielania koncesji.

Następnie przyjęto w drugim i trzecim czytaniu ustawę o władzach górniczych.

W dyskusji zabrał głos minister spraw wewn. Hübner, który oświadczył, że przed kilku dniami wydane zostało rozporządzenie do wszystkich organów policji, aby w każdym wypadku stwierdzenia faktu bicia przez policję, winni niezwłocznie zostali zwolnieni ze służby, a sprawa została oddana do rąk prokuratorских. W głosowaniu nagłość odrzucono, jak również nagłość wniosku w sprawie nadużyć policji w Daniłowicach, ziem wileńskich i w sprawie zniesienia zarządzeń gwałcących nietykalność poseselską. Ta ostatnia nagłość została odrzucona 124 głosami przeciw 119.

Pos. Skowronek (Chrześc. Dem.) uzasadniał nagłość wniosku w sprawie aresztowania Polaków na Śląsku pruskim, przyczem podkreślił, że władze pruskie, przeprowadzając aresztowania, mają na celu sterroryzowanie ludności polskiej w celach politycznych. Nagłość prawie jednomyślnie przyjęto.

Następne posiedzenie w poniedziałek. Na porządku dziennym m. in. sprawozdanie komisji budżetowej o pro-wizorium budżetowem na drugi kwartał.

Biskup miński w Nowogródku, wraz z Seminarjum i Konsystorzem, mieści się w 15 celach, które stanowią część klasztoru po-Dominikańskiego. Biskup posiada 2 cele, kurja 2, klerycy zaś i profesorowie Seminarjum (przeszło 40 osób) rozporządzają 10 celami.

W temże mieście znajduje się kilka gmachów poklasztornych, zajętych przez władze państwowe, oraz klasztor po-Franciszkański, okupowany przez duchowieństwo prawosławne.

J. E. ks. biskup Łoziński już od paru lat zabiega u rządu o zwrot klasztoru po-Barnardyńskiego (szpital państwowy) i o pomoc dla odbudowy spalonego klasztoru po-Franciszkańskiego w Pińsku, dokąd chciałby przenieść Seminarjum. Zabiegi te dotychczas nie osiągnęły żadnego skutku. Prosi wreszcie o oddanie do użytku Seminarjum w Nowogródku domu (ochronka państwowa), który jest własnością jednego z księży miejscowych. Brzmi nieublagana odpowiedź: „Ochrona lokatorów”.

Pomijam już wylizywanie całego szeregu trudności, jakie odczuwają władze kościelne na Kresach w sprawie zapewnienia bytu materialnego profesorom i alumnom Seminarjów duchownych. Dość wspomnieć, że biskup łucki, by móc utrzymać siebie i Seminarjum, zmuszony był sprzedać swoje własne rzeczy i zapożyczyć się.

Oto suche fakty które same za siebie mówią!

„Bo istotnie, jeśli tak jest, — pisze ks. Maciejewicz. — a my posy i senatorzy, nic o tem nie wiemy i nie wołamy o sprawiedliwość, — inanis est labor i próżna nasza obecność, jako kapłanów w Sejmie i Senacie”.

Nie chciałbym wyciągnąć tak daleko idącego wniosku, jaki mnie podsuwa Szan. ks. senator. Zapytałbym tylko ksks. posłów, czy wiedzą, z jakim trudem i zmęczeniem, cierpliwie, bez skargi na ustach, przedstawiciele duchowieństwa kresowego stukają do drzwi ministerstw naszych by uzyskać przynależne im prawa i pomoc. Jaki już od kilku lat cały tygodnie muszeni są nieraz czekać w stolicy na odpowiedź, najczęściej nieprzychylną. Czy prasa narodowa, lub trybuna sejmowa popiera zabiegi tych bohaterów Kościoła naszego na Kresach? Może kto odpowie z Sz. ks. Maciejewiczem, nie pomoc pieniężna i gury wygodne są nam potrzebne na Kresach, lecz bardziej troska pasterska... Ale czyż stać kapłana na owocna i wytrwała pracę pasterską, gdy niema dachu nad głową i żytki strawy do ust. lub gdy niema gdzie i za co wychowywać nowych pasterzy? Widocznie Sz. Ks. senator nie zna dokładnie warunków materialnych i mieszkaniowych kleru katolickiego w diecezjach mińskiej, łuckiej i Małopolski Wschodniej. A może Sz. Ks. senator ma na uwadze w swym artykule tylko Wileńszczyznę? Ale nie na niej przecież się kończą nasze Kresy.

Sz. Ks. senator zachęca nas do cierpliwości i wyrozumiałości względem władz państwowych, bo i „w innych dziedzinach życia polskiego jest nie lepiej. Wojsko skarży się, że nie ma niezbędnych do ćwiczeń i boju przyborów, policja nie ma koszar, szkoły lokalni... Skarb nie ma pieniędzy”. To prawda. Ale my nie żądamy zapomóg i pensji skarbowych, jedynie tylko zwrotu i nie przywłaszczania własności kościelnej, która w zupełności wystarczy na utrzymanie kleru i instytucji kościelnych.

Nasze władze rządowe na Kresach nie tylko nie okazują skutecznej pomocy i poparcia Kościołowi katolickiemu, ale ponadto faworyzują i popierają przedstawicieli cerkwi prawosławnej. Weźmy choćby taki fakt: Wizyty pasterskie biskupa katolickiego absolutnie nie interesują naszych urzędników kresowych. Gdy zaś przyjeżdża do miasta (np. do Horodowa na Wołyniu) archidjerek prawosławny z wizytą pasterską, wówczas urzędnicy w starostwach zwalniani są z pracy, ekipaże rządowe są do usług prawosławnych dostojników, przedstawiciele władz świeckich wychodzą do wrót miejskich na ich spotkanie.

Pewien zaś wojewoda kresowy, znany z nieprzychylności dla Kościoła, takie aforyzmy wygłasza publicznie na zebraniach: „Koszem Polski nie możemy popierać Kościoła i jego misji na Kresach”, lub też: „gdyby Polska była protestancka, to byłaby silniejszą politycznie”. Tacy urzędnicy państwa, którzy podkonują wpływ Kościoła, zwykle nie są zbyt gorliwymi patriotami (Zob. artykuł p. Wł. Rabskiego, p. n.: „Dwa procesy kresowe” „Kurjer Warsz.” dn. 20 marca br.)

Oto garść faktów, aż nazbyt bolesnych, a świadczących wymownie jak sobie nasi panowie urzędnicy, drwiąc z konstytucji i woli ludu katolickiego, rządzą na wzór carów i boją w duchu carów. Czas, by się katolicy ocknęli i ten gospodarca nłożyli kresy.

List z Górnego Śląska.

Niebywałe fiasko socjalistów: strejk generalny nie udał się. — Najlepsze świadectwo dla robotników polsko-śląskich. — Rozwiązanie hakatystycznych rad miejskich. — Sprawa utworzenia „Wielkich Katowic“.
(Od naszego korespondenta.)

Katowice, 2 kwietnia.

Dzięki warcholskiej i destrukcyjnej propagandzie różnych „większości“ z obozu socjalistycznego, nad Śląskiem polskim na chwilę znów zaległa znowa zwykłe szkodliwych, a w obecnej chwili reorganizacji skarbu państwa i uzdrowienia waluty polskiej szczególnie szkodliwych strajków i walk klasowych — na szczęście tylko na chwilę. Zdrowy z natury zmysł robotnika śląskiego, jego zazwyczaj trzeźwe zapatrywanie się na rzeczywistość, jak również i jego wysokie rozbudzone poczucie obywatelskie nie pozwoliły socjalistycznym prowokatorom na zdobycie taniego tryumfu przez spopularyzowanie idei strajku generalnego, który socjaliści wywołać chcieli na Śląsku za wszelką cenę.

Robotnicy dość ich znają z czasów ostatniego strajku listopadowego, który wszczęty przez związki chrześcijańskie i nazajutrz przez zespane związki zlikwidowany z powodu uzyskania żądanej podwyżki płac — socjaliści i komuniści kontynuowali w dalszym ciągu, nie w celach dalszej poprawy zarobków, bo o tem w danych warunkach mowy być nie mogło, tylko w celach wyłącznie politycznych, klasowych. I wtedy z góry przewidziano słusznie, że szumnie zapowiadany socjalistyczny strajk generalny zamrze niebawem sam w sobie, co się też stało po upływie tygodnia. Oczywiście, że według tego też wypadła następująca wypłata dla strajkujących, którzy doprowadzeni nieomal do rozpacz tak znacznym ubytkiem zarobku w chwili, gdy potrzeba było zakupić zapasy na zimę, jak kartofle, ciepłe ubrania itd., poczęli pomstować na socjalistów i komunistów, owych rzekomych zbawców ludu.

I tym razem więc dobrze sobie zapamiętali smutne skutki ulegania socjalistycznym krzykaczom, a pamięć o tem prawie całkiem ostudziła chęć strajkowania nawet u niejednego socjalisty. Chrześcijańskie związki zawodowe wezwały swych członków do wytrwania w pracy i nie zawiodły się. Niestety wielu nieświadomionch, ulegających wpływowi demagogicznych i wielce krzykliwych mów prowadzących socjalistycznych, w pierwszym dniu proklamowanego strajku nie zjechało do kopalni. Ale wielu z nich już nazajutrz zgłosiło się z powrotem do pracy. Z ogółu 60 kopalni na Śląsku polskim strajkowano i to przeważnie tylko częściowo, na 16 kopalniach. Dzisiaj, po trzech dniach strajku, który powszechnie nazywają „szalkim“, stwierdzić można stopniową jego likwidację. Socjaliści i komuniści, podobnie jak w listopadzie r. ponieśli całkowite fiasko. Nie pomógł im nawet znany poseł komunistyczny Łaucucki, który zjechał na Górny Śląsk i w pocie czoła wygłaszał podburzające mowy, a by skłonić robotników do bezrobocia.

Opiszę pokrótce to, na którym powstał ruch strajkowy. Oto między właścicielami kopalni a przedstawicielami związków zawodowych, jak „Zjednoczenie Zawodowe Polskie“ i in. zawarto układ, na mocy którego robotnicy zgodzili się na żądany przez pracodawców 8-godzinny dzień pracy istotnej, t. j., że w przeciwieństwie do praktyki dotychczasowej w ośmiu 8 godzinach nie uwzględnia się czasu zjazdu i wjazdu, pauzy śniadaniowej itd., tak, że praca właściwa przez to przedłużona została o jakieś pół godziny. W zamian za to pracodawcy zgodzili się na dalszą niższe cenę za węgiel i niektóre ulgi dla robotników. Ustępstwo robotników w tym wypadku świadczy o ich wysoko wyrobionem poczuciu obywatelskim i patriotyzmie, tem większej pochwały godnem, że robotnicy, uwzględniając obecnie dość trudne położenie przemysłu jak i krytyczny okres sanacji skarbu państwa, na taką ofiarę się zdobyli. Za to polskie kopalnie śląskie skuteczniej będą mogli konkurować z kopalniami zagranicznymi, gdyż mogą obecnie taniej sprzedawać, a przez to utrzymać więcej robotników ze względu na większe zapotrzebowanie węgla górnośląskiego. I socjalistycznym robotnikom na dobro to wyjdzie, gdyż dla braku zbytu dla węgla górnośląskiego, który był za drogi, co niedawna na wszystkich kopalniach oprócz niedzieli co tydzień świętowano przynajmniej w jednym dniu roboczym.

Ale co wszystkie te argumenty obchodzi socjalistów „zbawicieli“ ludu i ich fanatycznych zwolenników? Demagogicy ci natychmiast rozpoczęli krzyk o „zdradzie stanu robotniczego przez związki chrześcijańskie“, że niezadługo związki chrześcijańskie na życzenie pracodawców zgodzą się na 10- a nawet 12-godzinny czas pracy itp. niedorzeczności, w konsekwencji swych wywodów wzywając oczywiście do „strajku“. Jak wypadł ów socjalistyczny „strajk generalny“, wykażalem poprzednio. Ponięśli nowe i to zupełne fiasko, a polski robotnik śląski wystawił sobie sam jaknajlepsze świadectwo.

Może zadługo zajalem się sprawą strajku tak niefortunnie się kończącego. uważalem jednak za konieczne zaznaczyć Szan. Czytelników z tą sprawą, która bądź co bądź stanowi w dobie obecnej jedne z największych kwestji w życiu zarówno gospodarczem, jak i politycznem Górnego Śląska. Mimo to, choć w krótkich tylko zdaniach, poruszę jeszcze najważniejszą następującą sprawę:

W roku 1919, za rządów „czerwonego karta Indu śląskiego“, Hørsingera, jak go swego czasu słusznie nazywała berlińska komunistyczna „Rote Fahne“, odbyły się pod naporem bagnotów żołnierzy tego karta-socjalisty wybory do rad miejskich i gminnych. W miastach prawie wszędzie wybrano większość niemiecką, jak n. p. w Katowicach, Król. Hucie itd. Rady te dotąd rządzą w kopalniach polsko-śląskich, stąd też słusznie żądano w kopalniach polskich już od dłuższego czasu rozwiązania tych niemieckich parlamentów miejskich. Ostatnio sprawa

stała się aktualną ze względu na odporne stanowisko niemieckiej większości rady miejskiej w Katowicach, która dotąd stale sprzeciwiała się wniesionym projektom polskim w sprawie utworzenia „Wielkich Katowic“. Zwiększone Katowice powstać miały przez połączenie z miastem wielkich gmin sąsiednich, liczących po 10 f 20 tysięcy ludności, jak Bogucice, Zawodzie, Załęże, Dąb itd. Gminy te jednak są polskie, i panowie radni Niemcy w Katowicach obawiali się słusznie, że przez to w radzie miejskiej dotychczasowa większość niemiecka ustąpić będzie musiała większości polskiej. Dlatego powiększeniu Katowic stale się opierali. Wojewoda śląski zaszczytnie u nas znany i lubiany, choć bardzo energiczny dr. Koncki zrobił z Niemcami krótki proces. Na mocy rezolucji rady wojewódzkiej i przysługujących mu praw rozwiazał rady miejskie miast: Katowice, Tarn. Góry i Żory, mianując w miejsce ich dla Katowic siedmiu, a dla następnych po 5 komisarzy. Nowe komisaryczne rady wszędzie mają znaczną większość polską i przypuszczają naieży, że projekt powiększenia Katowic w najbliższym czasie załatwiony zostanie pomyślnie.

A. Pałak.

Chmury wojenne na wschodzie Polski.

Podjeżrane koncentracje wojsk litewskich i rosyjskich na naszym pograniczu — próba szantażu rosyjskiego na Polsce przy pomocy Czech.
(Od naszego korespondenta.)

Warszawa, 5 kwietnia.

Jak się dowiaduje, miarodajne koła polityczne w Warszawie otrzymały sensacyjne wiadomości z naszej granicy północno-wschodniej i wschodniej.

Oto Litwini gromadzą swe wojska nad dawnym pasem neutralnym. Robi to wrażenie, jak gdyby szykowali się do zamachu zbrojnego na ziemię wileńską. Ta koncentracja wojsk litewskich jest tembardziej podejrzana, że Galwanaskas kilka dni temu prowokacyjnie oświadczył, iż Litwa nie uznaje rozstrzygnięcia wileńskiego i że „starać się będzie jeszcze o rozwiązanie tej kwestji“.

Równocześnie donoszą, że także sowieci mobilizują swoje wojska i ściągają je na granicę polską zwłaszcza w odcinkach zbliżonych do polsko-litewskich terenów granicznych. Ta koncentracja robi znowu wrażenie zapowiedzi demonstracji rosyjskiej na wypadek zawikłań polsko-litewskich.

Warszawskie sfery miarodajne przyjęły te wiadomości ze zupełnym spokojem, nie wierząc w możliwość jakichkolwiek wojennych komplikacji. Oświadczają, że cała sprawa jest zwyczajną próbą szantażu na Polskę ze strony Rosji sowieckiej.

Rosja chce wymusić na nas rewizję traktatu ryskiego, zwłaszcza jego postanowień finansowych (zwrot 30 milionów rubli złotych), reewakuacyjnych i tranzytowych tudzież zmusić Polskę do zawarcia z Rosją korzystnego dla Rosji traktatu handlowego. W tym celu Roja podburza Litwę i sama koncentruje wojska. W razie zastraszania Polski i uzyskania od niej koncesji — oto jest schemat planu sowieckiego — Rosja da Litwie hasło do odwrotu, odbierze jej nadzieję swojej pomocy i w ten sposób zlikwiduje całą aferę.

Wspólnikiem tego bolszewickiego szantażu są Czesi, którzy chcą iść na rękę Rosji sowieckiej, zmusić nas do zawarcia umowy z Rosją, na korzystnych dla niej warunkach. Czechami kieruje, prócz wrodzonego rusofilstwa także nadzieja gospodarczych zysków, jakie odniosą z traktatu handlowego polsko-rosyjskiego i jego postanowień tranzytowych. Fakt, że Czesi pozostają w porozumieniu z Rosją, potwierdzają trudności, których doznaliśmy właśnie teraz ze strony Czechów w bardzo dla nas ważnych sprawach przewozowych i które pokonaliśmy dopiero przy pomocy Francji. Równocześnie Czesi sformułowali gwałtownie swe rokowania handlowe z Litwą. Nasze sfery miarodajne stwierdzają, że przenikając doskonale grę rosyjsko-litewsko-czeską, nie dadzą się wyprowadzić z równowagi i nie ulegną szantażowi.

Poincaré'go stanowcza polityka.

Na posiedzeniu Izb Poincaré, nawiązując do zarzutów tchórzostwa, postanowionych przez deputowanego Barthou ministrowi Maginot, zaznacza, że jest to zaiste szczególnie paradoksy, zarzucać tchórzostwo człowiekowi, który tyle odwagi wykazał podczas wojny.

Przemawiając dalej, Poincaré powtórzył z naciskiem, że polityka zagraniczna nowego gabinetu nie ulegnie nawet najmniejszej zmianie w porównaniu z polityką gabinetu poprzedniego. Rząd pozostanie wiernym swemu poprzedniemu oświadczeniu, że ewakuacja zagłębia Ruhry może się odbywać tylko stopniowo w miarę dokonywania przez Niemcy spłat reparacyjnych, a całkowita ewakuacja może nastąpić tylko po całkowitej spłacie odszkodowań. Gwarancje, jakie daje okupacja zagłębia Ruhry mogłaby wejść w ramy obszerniejszego systemu gwarancji, co wszelako nie mogłoby dla Francji stanowić żadnego motywu do wycofania się z zagłębia Ruhry przed całkowitem uregulowaniem kwestji odszkodowań.

Premier przy okazji zaznaczył, że Francja jest gotową przystąpić do zbadania ewentualnego projektu hnych gwarancji bardziej produktywnych i nawet owszem poszukają ich z całą lojalnością jednakże gdyby się okazało, że Niemcy, poczyniwszy mocarstwom sprzymierzonym szereg nowych obietnic, ponownie chcą się uchylić od ich wykonania, to wówczas byłoby w najoczywistszym interesie wszystkich sprzymierzonych, aby Francja już znajdująca się na miejscu, na okupowanym terytorjum mogła bez niepotrzebnej zwłoki natychmiast większą wywrec na Niemcy presję. Jednym słowem — konkluduje premier — naszą akcją dotychczasową moglibyśmy zastąpić jedynie przez akcję jeszcze bardziej skuteczną.

Co się tyczy kryzysu, jaki przechodzi waluta francuska, to kryzys ten nie stoi w żadnym związku z faktem okupacji zagłębia Ruhry, a jedynie był spowodowany spekulacją finansistów zagranicznych oraz wielką zaficzką,

jakiej musianooby udzielić na cele odbudowy naszych zniszczonych obszarów wobec uchybień płatniczych ze strony Niemiec. Przewidywane przez rząd francuski i belgijski dochody ze źródeł eksploatacji zagłębia Ruhry w chwili obecnej nietylko zaciły się, lecz nawet znakomicie zostały przewyższone przez istotne dochody. Z tego źródła czerpane dochody z cel dosięgły w ciągu roku 1923 sumy 180 milionów franków. Z porównania dochodów i wydatków zagłębia Ruhry w ciągu 1923 r. wynika, że dochody przewyższyły wydatki o sumę 657.200.000 franków.

W końcu swego przemówienia Poincaré przypomniał pojednawcze stanowisko rządu francuskiego względem wszystkich kolejnych gabinetów niemieckich. Z wszystkiego z całą oczywistością wynika — konkluduje Poincaré — że jesteśmy narodem nawskros pokojowym i dążącym do jednego tylko celu, t. j. do wykonania postanowień traktatowych. Z taką samą oczywistością wynika ze wszystkiego, że Niemcy ze swej strony na wszelki sposób usiłują uchylić się od wykonania przyjętych zobowiązań. Po zakończeniu mowy przez premiera deputowani na wszystkich ławach, powstawszy z miejsc swoich, zgotowali mu gorącą owację. (Pat.)

Nadużycie w Państw. Zakładach Graficznych.

We wtorek, 1 bm, w Sejmie w związku z rozpoczęciem obradami komisji nad budżetem ministerstwa skarbu podawano sobie z ust do ust szczegóły skandalicznej gospodarki praktykowanej w ciągu ubiegłych lat w podległym ministerstwu skarbu państwowym zakładach graficznych, a ujawnionej dzięki inspekcji dokonanej z polecenia nadzwyczajnego komisarza oszczędnościowego p. Mo skalewskiego.

Bezpłatne meblowanie się, czerpanie różnego rodzaju materiałów ze składu P. Z. G. rolet, chodników benzyny, terpentyny itp., również bez wpłaty za nie należności, było specjalnym przywilejem urzędników dyrekcji.

Dział aprowizacji i stołowania, poza lokalami, światłem i opałem, zatrudniał na koszt skarbu przeszło 30 osób, płatnych wcale niebie. Dwaj kucharze poza utrzymaniem, pobierali płacę przewyższającą wynagrodzenie urzędnika 4-tej klasy.

Mając w kraju kilka pierwszorzednych olejarni, sprowadzano za pośrednictwem żydowskiej firmy „Dr. Rattner“ olej wagonami z zagranicy.

Maszyny zakupiono, a mianowicie gnotowniki, przesiewacze, transformatory, motory — jako niezdadne do użytku, zostały złożone na składzie.

Kolosalne zakupy farb, których obecnie kilkanaście wagonów znajduje się na składzie, zawierają połowe gatunków do użytku nienadających się.

Składy są przepelnione dziesiątkami wagonów różnych materiałów — żelaza, stali, blachy, papieru, nienadającymi się do użytku P. Z. G.

Nie wyzyskując należycie swych maszyn drukarskich, przy stałym braku pracy w drukarniach miejsowych, dyrekcja P. Z. G. zorganizowała druk banknotów w prywatnej drukarni w Bydgoszczy, płacąc za druk cenę o 50 proc. wyższą, aniżeli w Warszawie.

Jedną z uprzywilejowanych drukarni warszawskich dyrekcja P. Z. G. powierza druk banderoli tytoniowych, wódczanych i wprowadza tam 24-godzinną pracę, przepłacając o 100 proc. kosztu druku, warty i kontroli; mając tymczasem w rezerwie kilkadziesiąt maszyn drukarskich, w innych drukarniach, stojących bezczynnie.

Koroną tego rodzaju zamówień był obstalunek w listopadzie 1922, w Wiedniu, w drukarni Reissnera — 60 milionów sztuk stumarkowych banknotów. Wpłate należności rozpoczęto w lutym roku ub., a odbiór tychże banknotów w Warszawie rozpoczęto w czerwcu, a zakończono go w końcu listopada 1923 r., t. j. wówczas kiedy nietylko sta. ale i tysiącmarkówki zniknęły z obiegu. Koszt druku jednej stumarkówki wyniósł około półtora tysiąca marek.

Niezwykłą uprzejmością w stosunkach handlowych odznaczał się wydział rachuby P. Z. G., a mianowicie regulował rachunki za dostarczone materiały, zanim je komisja zdążyła przyjąć i odwrotnie, za wykonywane zamówienia dla osób i firm prywatnych, pobierał należności po upływie roku lub półtora, naturalnie nie waloryzując należności. Oto przykład:

Spółka akcyjna „Kauczuk“ za 27.000.000 akcji w dwóch kolorach i z numeracją wykonane i dostarczone w październiku 1921 r. wpłaciła należność 10 lutego 1923 r. — 3.069.900 mk. nie zwracając nawet kosztów połowy papieru.

Spółka akcyjna „dr. Ratner“ za 2.500 akcji, wykonywanych w październiku 1921 r. wpłaciła należność 27-go kwietnia 1923 r. 765.000 marek itp.

Dyrekcja P. Z. G. ma w swem zawiadywaniu papiernię w więzieniu Motokowskim, otóż niby dla tej papierni w jednym roku skupuje wagonami makulaturę, w drugim roku sprzedaje ją żydkom, w następnym roku znowu kupuje od instytucji państwowych i tak w kółko.

Ostateczny wynik dochodzeń spowodował rezolucję ministra p. Grabskiego:

„Stosownie do próby udzielić dymisji dyrektorowi Państwowym Zakładom Graficznym, Kierszowskiedgo; udzielić dymisji bez próby naczelnikowi wydziału technicznego Moskalenc; naczelnika wydziału gospodarczego Michczyńskiego, naczelnika klubu Horowicza i naczelnika kontroli Odachowskiego oddelegować tymczasem do ministerjum skarbu, Akta dochodzeń skierować do prokuratora, dla wydania winnych sądowni. Przed sądem stanie conajmniej kilkanaście osób.

Zarząd dyrekcją P. Z. G. powierzono niedawno naznaczonym wicedyrektorowi inż. Świąteczkiemu.

Paryż, 3. 4. (Pat.) Jak donoszą pisma, komitet Mac Kenny stwierdził, iż Niemcy poza granicami państwa, ulokowali kapitał na sumę nie mniejszą, niż 8 miliardów marek złotych.

O stosunki gospodarcze z Rosją.

Grudziądz, 5 kwietnia.

Na temat podany w nagłówku toczy się od dawna już debata w prasie polskiej, tak gospodarczej jak politycznej. Kwestja związku gospodarczego z Rosją zajmowała i wciąż jeszcze zajmuje umysły naszych sfer rządowych i kompetentnych, a rozważanie zagadnienia naszych stosunków gospodarczych z Rosją odżyło poraz niewiém który, by po namłietniejszej polemice, zapanaowała znów cisza — przekazując załatwienie losowi i polskiemu — „jakoś to będzie“.

W trzechletniej rocznicy zawarcia traktatu ryskiego, po trzech długich latach koniunktury, toczy się u nas wciąż jeszcze ten sam spór, czy rząd sowiecki dotrzyma wspomnianego traktatu ryskiego we wszystkich jego punktach i od tego uzależnia się zawarcie lub niezawarcie dodatkowego traktatu handlowego. Czy dla względów przeważnie natury politycznej poświęcić należy z lekkim sercem sprawę tak doniosłego znaczenia i czy stawianie kwestji w ten sposób nie jest taktyką wadliwą, nie chcemy być — prorokami fałszywymi. To jedno jednakże w historii świata pewnym jest, że nie siła polityczna stanowi o potęgę danego kraju, lecz na potęgę gospodarczą zasadzają się jako na trwałym fundamencie wpływy i znaczenie w wszechświátowie związku państw i społeczeństw a Polska dla jej właśnie niemocy gospodarczej, już niejedną przegrała i flasko polityczna ma w krótkim czasie istnienia swego do zanotowania.

Kokosowi, jakim jest przemysł włókienniczy w Polsce, zapewnić może rozwój i powodzenie jedynie tylko przenikanie handlowe do Rosji przez stopniowe opanowywanie rynków zbytu w sąsiadujących z Rosją krajach, jak Rumunia, Turcja oraz krajach nadbałtyckich, co jest zadaniem pierwszorzędnej znaczenia. Przed wojną dochodziły towary łódzkie aż do najdalszych wschodnich krańców państwa rosyjskiego, jak Mukden i Charbin w Mandżurji, obecnie zaś eksportuje się poszczególne partie towarów zaledwie do Petersburga i Moskwy. Przemysł metalowy w niektórych działach produkcji, również przez myśl chemiczną oczekują otwarcia pojemnego rynku rosyjskiego.

Mimo wszystko, prowadzi się u nas politykę, obliczoną na krótką metę, a od stolicy państwa i kompetentnych władz wieje wiatr politycznych antypatii. Patrzy się na sprawę pod kątem widzenia chwilowych, obecnych stosunków i czasowej niezdołności płatniczej konsumenta rosyjskiego i cyfrowymi danymi przedstawia się nierealność i bezproduktywność paktu handlowego z Sowieciami. Praca nasza, to nie praca dla nas samych, lecz dla — przyszłości — i pokoleń, o czym nam zapominają nie wolno.

Wierzymy i wiemy, że Rosja spoczywa wciąż jeszcze w odrętwieniu i niemocy płatniczej, samo jednakże utrzymanie ręki na pulsie życia handlowego dla przyszłości do niniejszego jest znaczenia. Obecny poseł polski p. Darowski, pragnie rzekomo nawiązania stosunków gospodarczych z Sowieciami, lecz Kalenin oświadczył, że dwa lata temu, dążenie do większego miałoby znaczenie i teraz kwestja ta nie jest aktualną.

Jakoś zawsze spóźniamy się, względnie dajemy się wyprzedzić przez innych. **Pe.**

Episkopat Polski do kardynała Merciera.

Episkopat polski wystosował list zbiorowy do kard. Merciera z okazji 50-letniego jubileuszu jego kapłaństwa.

„Jeszcze w tych czasach — czytamy w liście Biskupów Polski — gdy Wasza Eminencja budził jako mistrz młodzieży, w niej zamiłowanie dla wyższych studiów filozofij, korzystala z nich młodzież nasza, ucząc się z wykładów i pism Waszej Eminencji, łącząc zasady Anielskiego Doktora z nowymi prądami czasów i nauki.

W czasach zaś wielkiej wojny, w której rozgrywały się losy naszej Ojczyzny, łącząc przez stulecie w kajdanach niewoli, spoglądaliśmy ku W. Em., krzepiąc się, podnosząc na duchu i żywiąc wielką nadzieję na wskrzeszenie naszego narodu. Bo zarówno z mów W. Em., jak i z czynów szło na świat wyznaczenie idei sprawiedliwości, wiara w nią i męczeństwo za nią a z tej tylko idei, ożywjonej nadprzyrodzoną mocą Bożą, powstać mogła Polska i z niej też powstała. I Ty też, Eminencjo, będąc niezłomnym bojownikiem tej idei i wyznawcą jej w czasie wojny, w swej bohaterskiej ojczyźnie witałeś we wskrzeszonej Polsce żywe tej idei wcielenie i urzeczywistnienie.

Kiedy zaś później zdawała się być na nowo zagrożona wolność Polski przez najazd bolszewicki na Warszawę, i gdyśmy się zwracali do Europy z błaganem o modły, wówczas Ty, Eminencjo, nie tylko zarządziłeś modły za Polskę, ale nadto odezwałeś się do świata w prześlicznym liście episkopatu belgijskiego w tak potężnych tak głęboko w ducha dziejów naszych wnioskujących a tak miłosnych słowach, iż list ten pozostanie nazawsze dla Polski precenną pamiątką w jej skarbcu narodowym, że słowami zaś łączyłeś czynny, a przez zbieranie ofiar na Polskę w Belgji wówczas, gdy ojczyzna Twa o własnych dzieciach pamiętać musiała, Tyś ocierał lzy nasze i stałeś się jałmużnikiem naszego narodu i jego samarytaniem.

Zarówno więc przez umysł Twój, z wyżyn nadziejskiej zasady osadzający wielkie przełomy ludzkości, jak i serce Twe, miłością wielką ożywione, sprzałeś się z nami i naszymi wewnętrzniemi, jak zewnętrzniemi dziejami. I w tem tkwił szczególniejszy tytuł dla nas, byśmy z życzeniami połączyli modlitwy do Boga o długie Twe życie i szczególniejsze błogosławieństwo w pracach Twych i zamierzeniach.

Podpisali: Ka. Kard. Prymas Dalbor. Ks. Kard. Karłowicki, Ks. Kard. Arcybiskupi Ropp i Teodorowicz, Ks. Biskupi: Sapieha, Łozicki, Fułman i Prądziński.

Katolicyzm w Ameryce a wychodźtwo polskie.

(Na marginesie ostatnich mianowań kardynalskich.)

Grudziądz, 5 kwietnia.

Na ostatnim tajnym konsytorzu z dnia 24 marca, Stany Zjednocz. Ameryki Północnej uzyskały specjalne wyróżnienie: Arcybiskup Nowego Jorku Hayer (Irlandczyk) oraz arcybiskup Chicago Mundelain (Niemiec), otrzymali jednocześnie z rąk Papieża purpurę kardynalską.

Nominacje te naogół były dosyć nieoczekiwane, sądzono bowiem powszechnie, że jeden przynajmniej kapeluszonego kardynalski przypadnie w udziale Hiszpanowi. Decyzja jednak Piusa XI poszła w odmiennym kierunku: zamiast narodów, wśród których katolicyzm od wieków panuje niepodzielnie, wybór Ojca św. padł na kraj w większości swe zdecydowanie protestancki, gdzie katolicyzm w ostatnich dopiero czasach poczynił poważne postępy.

Warto więc przy tej okazji zaznaczyć, że do postępów katolicyzmu w Ameryce Północnej przyczyniło się w bardzo znacznej mierze wychodźtwo polskie, jako element gorliwie przywiązany do wiary katolickiej, a stanowiący około jednej piątej ogółu katolików w Ameryce. Ktokolwiek zechce w sposób bezstronny przyrzeć się stosunkom w Stanach Zjednoczonych, ten musi stwierdzić niesłychaną wprost ofiarność społeczeństwa polskiego, gorliwość polskich kapłanów i nieustanny ich wysiłek nad podniesieniem poziomu życia religijnego. Szczodrość w składaniu ofiar na kościół nie jest wyłączną cechą Irlandczyków i Niemców, emigrant polski również w miarę swych możliwości, a często nawet ponad możność gotów jest do ofiar pieniężnych na cele, zainicjowane przez Stożycę Piotrową. Z pośród 400.000 dolarów, przeznaczonych przez Episkopat amerykański w przededniu ostatniego tajnego konsytorza, ofiary polskie stanowiły z pewnością część wcale pokazną.

Spodziewać się zatem należy, że w niedługim czasie zasługi wychodźstwa polskiego zostaną należycie uwzględnione i że katolicy-Polacy w Stanach Zjednoczonych otrzymają wkrótce, jako swych przewodników duchowych, dygnitarzy kościelnych Polaków, odanych swemu zadaniu i posiadających całkowite zaufanie ludności, wśród której będą pracować.

Walne Zebranie Tow. Naukowego w Toruniu

Dnia 17-go marca br. w Książnicy Miejskiej im. Kopernika („Muzeum“) odbyło się roczne walne zebranie T-wa Naukowego przy udziale dwudziestu pięciu członków. Liczba ta w stosunku do ogólnej ilości członków, była, niestety bardzo niską, na co wpłynęły może trudne warunki obecne. Nie możemy się jednak oprzeć wrażeniu, że zainteresowanie się sprawami i rozwojem T-wa dawniej było znacznie większe, a T-wo pracujące przez niemal pięćdziesiąt lat dla nauki polskiej na Pomorzu, zasługiwałoby na szerokie i wydatne poparcie. Pragnielibyśmy, żeby krótka ta notatka zachęciła do gremjalnego zgłoszenia się na członków Towarzystwa.

Prez. T-wa ks. A. Mańkowski zagaił zebranie proponując na marszałka pana dr. J. Riemera, który po wyborach objął przewodnictwo i powołał na sekretarza ks. S. Grabowskiego.

Dr. Riemer wspomniął na wstępie o dziesiątej rocznicy śmierci ks. Stan. Kujota, życząc T-wu, aby przykład młódczej, niezapomnianej pracy zmarłego wskrzesił w T-wie nową energię i zbudził nowe życie. Następnie prez. T-wa, ks. A. Mańkowski zgłosił następujące sprawozdanie z działalności r. 1923:

„Znowu dobiegł kresu rok sprawozdawczy. Powinnością naszą zdać liczbę z wódatwa zbiorami i z usiłowań, by podtrzymać produkcję naukową. Nasamprzód pamiętałiśmy o przeciwywaniu i powiększaniu zbloru. Przybyło ich w tym roku zwłaszcza wydawnictw drogą zamiany z instytucjami naukowymi. Ponawiamy apel do osób posiadających wartościowe dzieła i zabytki, aby zechciały je choćby depozytować u nas, bo tu dopiero w zestawieniu z pokrewnymi przedmiotami nabiorą one właściwej wartości i przyniosą korzyść nie tylko zwiedzającym, ale przedewszystkiem pracownikom naukowemu.

Wyszły z druku przeszłoroczne „Zapiski“, natomiast ze smutkiem stwierdzamy, że pomimo zapomóg rządu, kilku instytucji i osób prywatnych, na trzecim arkuszu, utkwil druk „Rocznika“ mającego zawrzeć w sobie ciąg dalszy i dokończenie pracy ks. Kujota. „Dzieje Prus Królewskich“; o kontynuacji wydawnictwa źródeł dziejowych czyli „Fontes“ zgoła marzyć nie mogliśmy. Niestety i nam ciąży ogólnie przesilenie walutowe. Czekamy niecierpliwie ustalenia się stosunków aby przyszłemu nadzwyczajnemu walnemu zebraniu przedłożyć projekt zmiany usław, bo bez niej sprawy skła dek rocznych załatwić nie można. Projekt tymczasowej gospodarki finansowej przedłożył p. dr. Gracz.

Przeszło dwa lata temu utworzył się przy Lidze Narodów komitet współpracownicy naukowej, w którym przedstawicielką Polski jest pani Skłodowska-Curie. Oczywiście, że czynności jego nie mogą bezpośrednio dotyczyć naszego Towarzystwa. Jednakże równoległe organizują się na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej wszystkie zrzeszenia naukowe, aby porozumieć się, co do najpilniejszych zadań badawczych i podzielić między siebie wykonanie prac. Zaproszeni do współuczestnictwa zgodziliśmy się chętnie na skoordynowanie wspólnych wysiłków, o ile chodzi o teren pomorski rozumieemy bowiem doskonale, korzyści wspólnej planowej działalności. Ale i w tej dziedzinie trudności finansowe nieprędko zapewne pozwolą doczekać się pomyślnych wyników.

Dokonywująca się od pół roku rozbudowa naszego Towarzystwa przez wzmocnienie wydziałów zaczyna przybierać kształty realne. Szanowne zebranie dziś jeszcze będzie miało sposobność zaznajomienia się ze statutem wydziału przyrodcznego i zatwierdzenia go.

Dwukrotnie wystąpił Towarzystwo nasze reprezentatywnie. Z okazji uroczystości otwarcia biblioteki im. Kopernika złożyło przez usta prezesa najszczerze życzenia pomyślnego rozwoju i współpracy a na uroczysty obchód dwudziestopięcioletnia wynalezienia radium przesała pani Skłodowska-Curie w Paryżu wyrazy hołdu i dalszej pomyślniej dla nauki działalności. Pismo dostojnej jubilatki, wyrażające podziękowanie złożone jako cenna pamiątkę dla archiwum Towarzystwa.

Na żalobnej karcie kroniki naszej zapisaliśmy znowu bolesne straty. Ubyli: były nasz sekretarz śp. dr. Witold Ślaski, dawniejszy współpracownik ks. dr. Wojciech Pobocki, księża dziekan Bona i proboszcz Wasłewski. Szanowni Zebrani zechcą wciąż pamiętać drogiego Zmarłego.

Ostatni rocznik „Nauk Polskiej“ chlubne wystawia nam świadectwo. Podtrzymując te reputacje będzie zaszczytnym naszym zadaniem, celem rzetelnych naszych usłowań, tembardziej, że wkraczamy obecnie w okres przedjubileuszowy naszego Towarzystwa. Ufamy, że praca się powiedzie przy pomocy społeczeństwa.

Ze sprawozdania kasowego odczytanego przez skarbnika p. dr. Gracza wynika, że wskutek dewaluacji stosunki finansowe T-wa są w oplakanyim stanie. W dyskusji omawiano różne sposoby naprawy, w których wyniku uchwalono obrać na rok bieżący sześć złotych polskich.

Uchwalono w dalszym ciągu przyjęcie opracowanego przez osobną komisję regulaminu tworzącego się wydziału przyrodniczego. Powstanie wydziału tego jest znaczącym krokiem napród w rozbudowie T-wa, który miejmy nadzieje, przysporzy nauce na Pomorzu walne korzyści.

W miejsce ustępującego zastępcy sekretarza T-wa, ks. Grabowskiego, wybrany został p. Z. Mocarski, dyrektor Książnicy miejskiej im. Kopernika.

Pa załatwieniu spraw administracyjnych, przystąpiono do części naukowej. Zebrani wysłuchali zajmującego wykładu ks. Władysława Łęgi: „Grodzińska wczesno-historyczna na obszarze Pomorza“. Na zakończenie p. Mocarski oprowadził przybyłych członków T-wa po magazynach Książnicy im. Kopernika, w których znajdują się połączone biblioteki.

Z ruchu Chrześc. Dem.

Tuchola. — Po dłuższej przerwie odbył się w naszym mieście wielki wiec Demokracji Chrześcijańskiej i to w niedzielę, dnia 30 marca rb.

Po sumie udało się obywatelstwo miasta i okolicy w liczbie mniej więcej 800 osób na salę Browaru pana Więckowskiego, gdzie zgali wiceprezes powiatowy Dem. Chrześc. p. Czesław Patzer, witając tak licznie zebranych i referenta, posła naszego okręgu p. Alb. Nowickiego, który w obszernem i zajmującym przemówieniu zdał sprawozdanie poselskie, mówiąc o planach i pracach poprzedniego Rządu, o opozycji, w ciałach ustawodawczych i w kraju, o obaleniu Rządu, o przesileniu rządowem, o dodatnich stronach obecnego Rządu p. Wł. Grabowskiego, poczem mówca rozwiązał szczegółowy plan uzdrowienia skarbu, wskazując na źródła zła, choroby pieniądza i wzrostu drożyzny, na zastosowane środki naprawy, na wyniki tej sprawy, jak również na skutki i okoliczności ujemne, towarzyszące sanacji skarbu; dłużej zatrzymał się referent nad kwestją Banku Polskiego i wysunął na zakończenie jako warunek doprowadzenia pracy do pomyślnych ostatecznych wyników dalszej pacyfikacji stosunków wewnętrznych.

W dyskusji stawiano pytania; poziom zebrania i dyskusji został atoli niższy nieterminem, bałamutem i demagogicznem wystąpieniem miejscowego płatnego agitatora z przeciwnego obozu, p. Zielińskiego, który operował cyframi i faktami bądź to zmyślonymi, bądź to zniekształconymi, albo i wykoszlawionymi, licząc na niedoświadczenie, czy to głupotę zebranych, którzy z wielkim zadowoleniem przyjęli okłaskami i brawami odpowiedź posła Nowickiego, który w niej — odpowiadając na stawiane pytania — zdemaskował fałsz i obłudę agitatora.

O godz. 3 i pół zakończono wspaniałą wiec piosenką kościelną.

Świecie. — Po wielkich wiecach, jakie ostatnio urządzała Dem. Chrześc. w Chojnicach, Tczewie i Wejherowie, odbył się w piątek, dnia 28 marca rb. o godz. 7—11 olbrzymi wiec tegoż stronnictwa w M. Świecie na sali „Domu Polskiego“. Tłumy wypełniły salę po brzegi.

Wiec zagał i kierował nim z ramienia zarządu miejscowego kola Dem. Chr. Zjedn. Zawodow. p. Nikciński. Jako główny mówca wystąpił na poprzednich wiecach, jak też na tym prez. Pomorskiej Rady Wojewódzkiej Dem. Chr. p. pos. Nowicki z Grudziądza, który w dwugodzinnym prawie referacie przedstawił zainteresowanym słuchaczom, przysłuchującym się wywodom referatu w spokoju i skupieniu, położenie polityczne państwa: referent omówił w plan uzdrowienia skarbu, cel przyszłego Banku Polskiego, napłędnował z całą stanowczością zbrodniczą robotę, graniczącą z zdradą stanu posłów niemieckich Pankrätz (socjalista niem. z Bydgoszczy) i Morytza (ludowiec niemiecki m. Kojewa z pod Chelma), którzy na wiecach niemieckich naprzykład w Tarnopolu namawiali zebranych do wstrzymywania się od subskrypcji akcji na Bank Polski, do niesłużenia w wojsku polskiem itd.

Frenetyczne okłaski, jakimi podlegowano posłowi Nowickiemu za jego wyczerpujące wywody, oraz okrzyki na jego cześć były dowodem, że obywatelstwo m. Świecia, opatrycznie usposobione, rozumie doniosłość położenia wewnętrznego i zewn. Polski oraz, że popierać będzie Rząd i Sejm w usłownianach wyleczenia Państwa z choroby pieniądza i skarbu, napiętnując zbrodniczą pracę zdrajców Ojczyzny.

W dyskusji zabierali głos pp. Wiśniewski, Dunajski i Kotecki.

Pierwszy zobrował krytyczne położenie rzemiosła polskiego oraz krytykował wadliwą działalność Komisji Obywatelskiej dla zbadania wymiaru w Świeciu podatku obrotowego.

P. Dunajski podniósł często na Pomorzu słyszane skargi, że wydała się z pracy robotników Polaków, a zatrudnia się Niemców optantów, pozatem utyskiwał na administrację młynów i tartaków w Przechowie (przedtem własność Biberów teraz Spółka akcyjna polska), które wydały z pracy 80 robotników.

Młodzieniaszek Kotecki, po raz pierwszy widziany na publicznym wiecu Ch. D. w Świeciu, uważał siebie za osobę kompetentną i powołaną do krytykowania chociaż w formie oglednej poprzedniego Rządu i poszczególnych ministrów i Sejmu oraz program i działalność Dem. Chrześc. operując dziwnymi zupełnie pojęciami, jak też sfałszowanymi cyframi i pokoszlawionymi i zmyślonymi faktami.

Na zakończenie odpowiedział poszczególnym mówcom referent poseł Nowicki, który w związku z poruszeniem kwestjami miał sposobność sprawy te objaśnić, dorzucając dużo ciekawych szczegółów i myśli, jak też ku wielkiemu, nietęganemu zadowoleniu zebranych rozprawił się gruntownie z p. Koteckim.

Odsłewaniem hymnu narodowego zakończono imponujący wiec, najwspanialszy jaki się dotąd odbył w naszym mieście, a świadczący o sympatii, jaką się cieszy u nas ruch chrześcijański - społeczny.

DALSIY TRANSPORT WYSIEDLENCÓW POLSKICH Z LITWY.

Z Wilna donosi A. W., iż litewskie posterunki graniczne zawiadomiły polskie posterunki, iż w najbliższym czasie odstawiłone będą do granicy dalsze partie wysiedleńców z Litwy w liczbie 100 osób.

Echa powodzi.

Odańsk, 5. 4. (PAT). Woda na Wiśle na całym obszarze w m. Odańska opada w dalszym ciągu. Wedle wszelkiego prawdopodobieństwa niebezpieczeństwo powodzi obecnie minęło.

Poznań, 5. 4. (PAT). Wczoraj o godz. 11,30 zapadła się do wody wskutek podmycia filaru część południowa chodnika mostu tumskiego na Cybinie od strony Chwaliszewa, na długości około 10 metrów. Ofiar w ludziach nie było. Policja zamknęła natychmiast most dla ruchu pieszego i kołowego. Prezydent miasta p. Ratajski przybył jeden z pierwszych na miejsce wypadku.

Warszawa, 5. 4. (tel. wł.). Sytuacja na Wiśle na wybrzeżu warszawskim obecnie przedstawia się zupełnie pomyślnie. Do wszystkich poprzednio zagrożonych miejsc powracają ewakuowani.

Woda już obeschła wszędzie, nawet na Siekierkach wokoło wielu domów również wyschła. Po niektórych uliczkach chodzą już pieszo tamiętni mieszkańcy, Zewsząd zdjęte są posterunki ochronne.

Komisja objędująca statkiem górne okolice Wisły (aż do Czernskiej) skonstatowała ostatecznie, iż życie powraca tam do stanu normalnego.

W dole Wisły również sytuacja się polepszyła. Po obu brzegach warszawskich daje się zauważyć niezwykle szybkie opadanie wody. Na brzegach widać przybyłe już na dawnych miejscach przystanie, domki i berlinki.

Warszawa, 5. 4. (PAT). Pisma donoszą: Na Wiśle woda opada na wszystkich odcinkach (w Warszawie stan wody 4 metry). Natomiast na Narwie i Bugu zaznacza się przybór. Na Bugu zator lodowy spłynął pod Wyszkowem. Woda przybrała o 3 cm. Narwę przybrała pod Pułtuskiem znacznie. Woda zalewa ulice miasta. Poziom wody na rzece wynosił 3 m. 87 cm., przybyło w ciągu doby 26 cm. Przybór na Bugu i Narwie może wpłynąć na stan wody na Wiśle poniżej Modlina.

Tegoroczne upiększenie balkonów.

Tłdy wiośniany czas rozkrusza skomlełe długi zima bryty ziemi i w powolnej ulewie wiosennego słońca pod wpływem ciepła, na nieśmiało zazieleniającej się darni, wychodzą pierwsze łeśne fioletki, by będąc się jeszcze mroźnej nocy, w gwarze świergotu ptactwa, głosić istnienie wiosny, zbliżanie się lata.

W rzeczywistości dostojną jest ta wiosna z swą kwiatną ciszą, z majestatycznie płynącymi obłokami, z błękitem nieba, i gdyby nie lodowate kry tegoroczna gnane powodzi, kry niosące zagładę ludzkemu życiu i wysiłkowi energii — woń młodej wiosny w powietrzu, upolnej pogodzie, zająłaby w okół wszystkich, każąc napawać się wszechmocą przyrody, życia wesela...

Doprawdy w tym zmiennym dźwięku natury mieści się tyle szczęścia, tyle jakichś bajecznych legendarnych, moczarnych widzeń, tyle czaru i gwaru dzielecego życia i taka moc opornych, strasznych w naporze kolosów, że aczkolwiek to wszystko razem dostojne i złowrogi, majestatycznie piękne i bezładne, to jednak życie tak dziwna, przedzą ukladła śmiech i złorzeczenia, płacz i wiarę w jutro, że z wiosną jak o świecie pierzcha przemęczenie i budzi się moc męskiego tupetu, porywów, czynów.

Lecz przypuszczam, chciałem przecież pisać o tegorocznym upiększaniu balkonów w naszym mieście. No tak.

Jeżeli ziemia zmienia swą szatę i w szlachetnym panowaniu bujnej roślinności ustępuje upartą zimą, jeżeli w widocznie wszędzie tęsknocie za normalnymi stosunkami gospodarczymi w Polsce, wpatrując się w dziwy sukcesów premiera Grabskiego cieszymy się myślą przyszłej, uśmiechniętej beztraski jeżeli chłodem jeszcze powiewnemu powietrzu przeciawstawa się coraz śmieiej drobna trawka, wytrwale przełaziąca przez ziarną żwiru ogrodowej drożyny, — jeżeli... to... jeżeli z tem wszystkimi, jakiś bezmiar zadowolenia zbliżającego się lata, nastroja wszystkich żywszym, światocznym nastrojem, — natenczas odmiodzi wypadnie okna i balkony naszych koszarowych pudełek mieszkalnych, upiększając wszystkie zieleń, kwieciami tem jedynem godłem kultury, cywilizacji.

Ozdobnictwo w naszym mieście okien, werand i balkonów zapoczątkowało ubiegłego roku miejscowe ruchliwe Towarzystwo Upiększenia Miasta z wynikami wcale zadawalającymi, wszakże wierzę, że rok bieżący przyniesie z sobą jeszcze piękniejsze i liczniejsze niespodzianki.

Balkony będą premjowane! Wprawdzie czas jeszcze na wysadzanie kwiecia, lecz nie zawadzi zakrzętać się koło przygotowania skrzynek, koszy, odświeżenia farbą żelaznych wiozadeł balkonów i przedniej strony domów a nie zapominać o portalach sklepowych i blaszanych szyldach nad drzwiami, gdyż wiele z nich wyblaknę, odarte z farby tak wstydliwie w rozmowie ze mną obnażają swą szpetność.

Chodzi nam o upiększenie miasta i upiększenie własnego bytowania, o zamliowanie do zieleni i umiłowanie piękna kwiecia i jeszcze czegoś więcej... a no... czerpania z konch kwiatów przy niedzielnym spacerunku, teżyzny do coraz to nowszych, doskonałych zarzysów prac. Tak, tak, Kwiaty mają moc życia i wlewają życie umiejącym je kochać!

Więc upiększajmy balkony i okna domów zieleńią, a harmonijnie, bez podpadającej mieszaniny roślin wysadkowych z pokojowymi bez przeladowania różnorodnością wielkości i wyglądu roślin, bez krzączącego pospólstwa kwiecia z bieląją się w blasku słońca wypranej białizny, starych gratów i fatalaszków...

Zapewnić chciałbym tych wszystkich, którzy z zeszlórocznej decyzji komisji czuli się pokrzywdzeni, że w tegorocznym konkursie mogą liczyć na nagrodę, jeśli podpatrzone usterki, żywo podpadające oku, uzupełnione będą odrobiną chęcią i woli uzyskania doprawdy pięknej dekoracji balkonowej.

Za mało widzieliśmy okien od zewnątrz ozdobnych w kwiecie, a przecież nic przyjemniejszego nad otwarte okno, w które wiskają się kłosie kwitnących pelargonii, jak również godziłoby się przy balkonach i murach kosmyki dzikiego wina. Proszę spojrzeć, jak one drżą, gdy tumany pyłu i wiatru szarpają przedługimi kończynami lodu! Upiększajmy więc okna, werandy, balkony dbajmy o czysty wygląd miasta i przestrzeganie porządku a też czystości w ogrodach, — no i z temi psami... tak... gdyby je zechciano trzymać na ulicy!

Wodwad.

Przegląd religijny.

Centralny komitet na rok jubileuszowy. — Pomyślowy i przemysłowy pastor. — Posag Chrystusa na szczytę Corcovado. — Wiedeń „katolickich mężczyzn”.

W dniu 29-go lutego kardynał-wikary Pomplii przedstawił Ojcu św. komitet centralny roku jubileuszowego.

Składa on się z duchownych, jak i świeckich osób, a za zadanie ma kierować spodziewanym napywem rzesz pielgrzymich i zarazem użyć on — w miarę możliwości — pomocy w staraniach o nocleg, utrzymanie itd. w Rzymie. Obok centralnego utworzono już i specjalne komitety. Ręka w rękę z centralnym komitetem rzymskim działają będą komitety w poszczególnych państwach do których utworzenia kardynał Pomplii przystąpił. W odpowiedzi zaznaczył Ojciec św., że „rok jubileuszowy” i projektowana w tym czasie wystawa misyjna leżą mu szczególnie na sercu.

Jakkolwiek dotąd szpaity „Przeglądu religijnego” wypełnialiśmy wyłącznie poważnymi informacjami, nie możemy się powstrzymać, by nie przytoczyć tym razem mniej poważnego zdarzenia, które podają dzienniki amerykańskie.

Prezbiterjański pastor przy świątyni, stanowiącej narożnik ulicy 73, w Nowym Jorku, zauważył, że świątynia coraz mniej jest odwiedzana przez „wiernych”, a bilans jej wykazuje stałe pasywa. By się nie pozbywać doskonałego miejsca, świątynię zburzył, a w jej miejscu wybudował kilkupiętrową kamienicę. Niższe pietra wynajął bankom, a świątynię urządził na górnym piętrze na okres zimy, na lato zaś przenosi ją na dach kamienicy. Spodziewa się, że ludność wielkiego miasta, spragniona świeżego powietrza, z radością będzie brała udział w nabożeństwach na dachu, a sam przy pomocy 35 000 dol. uzyskanego czynszu będzie mógł nadal wykonywać swoje obowiązki pastora. Nie trzeba się dziwić że prasa amerykańska zaopatruje powyższy pomysł pastora ironicznymi uwagami.

Parlament Brazylii przeznaczył 200 conto (1/2 miliona lir) na wzniesienie monumetalnego posagu Chrystusa na najwyższym szczytę kraju, Corcovado. Resztę wydatków chcą pokryć katolickie organizacje.

W niedzielę, 23 marca, odbyło się w Wiedniu olbrzymie, organizacyjne zebranie katolickich mężczyzn stolicy, przy udziale 15 000 osób. Po przemówieniu ks. Jungbauera, proboszcza dzielnicy Favoriten, zabrał głos przywódca katolickich robotników, poseł Kunszak. „Ożywczy i świeży ruch idzie przez szeregi mężczyzn Wiednia. Idzie on dziś nie w kierunku gospodarczych reform ale już wyżej i porywa ludzi do walki o duchowe ideały o religijne i moralne wartości życia”. Po gorących słowach sędziwego Apostoła Wiednia, O. Abta. T. J. przemówił na zakończenie kardynał Piffi. Oparłszy się o nazwę tworzonego „Związku katolickich mężczyzn” mówił: „My katolicy Austrii byliśmy przez całe dzieśiątki lat stale nie „katolikanami”, ale „klerykałami” nazywani. Niema jednak „klerykalnej” wiary, ani „klerykalnego” prawa moralności. Dlatego szlachetniejsi przeciwnicy nazywają nas już dziś „katolikami”. „Nazywacie się dalej — mówił kardynał — Związkiem katolickich „mężczyzn”. W tem słowie zawiera się cały program! Program radości w wyznawaniu wiary, gotowości do ofiar, odwagi w walce i wesela w pracy, a wreszcie program katolickiej solidarności”.

Te i inne zdarzenia świadczą dowodnie, że Wiedeń istotnie zmienia się wewnątrz. Nigdzie indziej w Europie socjalizm nie prowadzi tak zdecydowanej walki z katolicyzmem, jak w stolicy Austrii nie więc dziwnego, że tutaj właśnie napotyka na zastęp „katolickich mężczyzn”, gotowych zdecydowanie bronić ideałów religijnej i moralności. I nie jest przypadkiem, że na ich czele kroczą przywódcy ruchu chrześcijańsko-społecznego.

Pejot.

W sprawie powrotu ks. arcyb. Cieplaka.

Kofa zbliżone do Ministerstwa Spraw Zagr., liczą się z prawdopodobieństwem iż rząd sowiecki, który zmienił karę pozbawienia wolności ks. Arcybiskupa Cieplaka na wydalenie z granic S. S. R., będzie zmierzał do tego, by ks. Arcybiskup Cieplak, po uwolnieniu go, co ma jakoby nastąpić w ciągu najbliższych kilku dni, udał się nie do Polski, lecz do Rzymu i to drogą morską przez Odeję.

Prześladowania Kościoła na Podolu i Wołyniu.

Za Zbruczka donoszą, że w ostatnim czasie wzmogła się czynność władz sowieckich i ich opieka policyjna nad Kościołem rzymsko-katolickim na Podolu i Wołyniu sowieckim, gdzie dotąd pozostaje około 60 księży, pełniących wśród najcięższych warunków swe funkcje kościelne. Datuje się to od stycznia br. tj. od zjazdu komunistów we Lwowie, na którym propagowano hasło walki z „klerykalizmem”. Od tego czasu, jeżeli jest mowa o Lidze Międzynarodowej, to rozumie się pod tem duchowieństwo, które policyjna służba sowiecka zaliczyła ryczałtem w poczet członków Ligi Międzynarodowej zwalczającej komunizm.

Jednym ze sposobów prześladowania Kościoła jest wymierzenie wysokich podatków na duchowieństwo. Księży opodatkowani są przeciętnie w wysokości 10 rubli płatnych zлотem. Organista płaci 6 rubli zлотem. Od świece woskowych pobierany jest podatek w wysokości 80 rubli za funt. Za nabożeństwo odprawiane na wsi wymierzany jest podatek jednorazowy 10 do 15 rubli. Prócz podatku wspomnianego należy o przyswojeniu asekuracji kościołów, od których pobiera, się 100 do 150 rubli, od budynków parafjalnych 84 rubli i więcej. Nadto pobierane są rozmaite dodatki nalezytelności na cele dobroczynne. Księży ruguje się z ich mieszkań parafjalnych lub też zmusza się ich do płacenia ogromnego komornego wynoszącego od 3 pokojów co najmniej 130 rubli zлотem.

Wiadomości bieżące.

Kalendarz: Niedziela Celestyna. Wschód słońca 5.26 zachód 6.40. Wschód księżycyca 6.48, zachód 8.56.

GROBY KRÓLEWSKIE NA WAWELU PRZED RUINĄ.

Komitet artystyczno-doradczy restauracji katedry wawelskiej, utworzony w Krakowie w roku ubiegłym przez ks. biskupa Sapiełę, zwraca się do ogółu społeczeństwa polskiego z gorącym apelem finansowe poparcie akcji komitetu, który postawił sobie zadanie odnowienia drogich sercu każdego Polaka grobów królewskich na Wawelu.

Za nadesłane dotąd datki odnowił już komitet sarkofagi królowej Cecylii Renaty, królowicza-kardynała Jana Ołbrachtę i królowej Marii Ludwiki Gonzagi. Pozostałe groby dopominają się gwałtownie restauracji. Jeśli nie mają ulec zniszczeniu. Nadto konieczne jest zabezpie-

czenie przed zniszczeniem bezcennych wprost zabytków sztuki, dalej dzwonu „Zygmunta”, prześlícznej polichromii kaplicy św. Krzyża itd.

Na cele te potrzebna jest jak najdalej idąca ofiarność wszystkich, którym drogie są pamiątki narodowe.

ZWIĄZEK ROBOTNIKÓW POLSKICH WE FRANCJI.

Dnia 6 kwietnia odbędzie się w Lille (północna Francja) zjazd konstytucyjny „Związku Robotników Polskich we Francji”. Zjazd ten położy podwalny pod jednolitą apolityczną polską organizację robotniczą na wychoźtwe, która stanowiąc będzie nader ważną podstawę do spełnienia potrzeb rosnaćej ustawicznie kolonii polskiej w zakresie jej zadań społecznych, narodowych i kulturalnych.

Z ramienia polskiego Min. Spr. Zagr. będzie obecny na Zjeździe referent Opieki kulturalnej Min. spr. zagr. p. dr. Tadeusz Brzeziński.

AGITACJA NIEMIECKA W POLSCE.

W Wystruciu odbyło się posiedzenie wschodnio-pruskiego związku szkolnego. Sprawozdanie zarządu związku, który zbiera fundusze na podtrzymanie niemieczyny w Polsce 4 tys. marek złotych nietylko na cele szkolnictwa niemieckiego, lecz również na cele ogólnej propagandy niemieckiej w Polsce.

O SPROWADZENIE ZWŁOK SŁOWACKIEGO.

w 75-tą rocznicę zgonu.

Przed laty mniejwięcej 12 wsczętę w Krakowie własnie akcję, a jednocześnie i wielką kampanję „pro” i „contra” o sprowadzenie zwłok Juljusza Słowackiego do kraju.

Były różne projekty, już nawet co do tego — gdzie umieścić grobowiec poety, ale w końcu rzecz sama samo sprowadzenie zwłok rozbiło się o to — że ostatecznie wówczas nie w naszych własnych rękach leżała moc rozporządzania się zarówno narodowymi pamiątkami, jak wogóle rządzenie na polskiej ziemi.

Obecnie w wolnej niepodległej Polsce jest inaczej — możemy mieć na własnej ziemi śmiertelne szczątki naszych wielkich nieśmiertelnych. Między niemi powinni znaleźć się zwłoki Juljusza Słowackiego, „wydarto” dalekiej francuskiej ziemi choć „popiołem” — tego Słowackiego, który wszakże był jednym z ducha szermierza Wolnej Ojczyzny.

Dziś przypada 75-rocznica Jego zgonu na obczyźnie — i dziś powinna się w całej Polsce rozpocząć praca nad tem uwieńczeniem gmachu Słowackiego pośmiertnej cześć i pamięci.

POMOC DLA OSADNIKÓW WOJSKOWYCH NA KRESACH.

Na podstawie zgłoszenia Centralnego związku osadników wojskowych Min. Skarbu — po pertraktacjach z delegatami organizacji osadniczych i referatem sejmowym Min. reform rolnych — zgodziło się na obciążenie budżetu kwietniowego odpowiednimi kredytami, mającymi na celu podwyższenie pozycji na pomoc przy przejazdach kolejowych, bezpłatną pomoc budulcową, przewóz inwentarza i majątku osadników, itd. W ten sposób zaspokojone zostaną najpilniejsze potrzeby naszych osadników wojskowych na kresach.

—** **TEATR MIEJSKI.** Dziś w sobotę wieczorem o godz. 8-ej premiera „DOMU OSACZONEGO” dramatu z wielkiej wojny światowej w 4 aktach Frondaie. Zapowiedź tego utworu wzbudziła ogromne zainteresowanie u publiczności grudziądzkiej.

REPERTUAR.

Sobota 5. 4. wiecz. o g. 8-ej premiera, dramat z wielkiej wojny światowej.

„DOM OSACZONY”

w 4 aktach Frondaie Ceny miejsc od 2—5 500 000 mk.

Niedziela 6. 4. wiecz. o godz. 8-ej

„DOM OSACZONY”

Poniedziałek 7. 4. popol. o godz. 4-ej przedstawienie dla wojska

„LALKA”

opereka w 4 aktach Audrana. Ceny miejsc od 1 — 2 milj mk.

Wtorek 8. 4. wiecz. o godz. 8-ej

„DOM OSACZONY”

Bony do nabycia w kancelarii teatru, telefon 756.

Ceny miejsc zwykłe od 2—5 500 000 mk. Na zniżki dla urzędników 50 proc. opustu. Ceny popularne do potowy znizzone. Abonamenty 3 miesięczne 25 proc. opustu.

—** Otwarcie kliniki chirurgiczno-ginekologicznej przy Kasie Chorych. Kasza Chorych miasta Grudziądza otwiera z dniem 7 bm. własna klinika chirurgiczno-ginekologiczna w Grudziądzu przy ul. Ogrodowej l. 17.

—** Wielki występ gościnny Baletu Opery Poznańskiej. Sekretariat Komitetu Odbudowy Teatru Miejskiego z obszernego programu podaje niektóre szczegóły. Ukażą się w tańcu utwory muzyczne jak np. Bacha „Romans”, Beethovena „Sonata dla klawiszowca” op. 27. Chopina „Walc” i „Nocturno”, Orlegę „Taniec Anitry”, Fucika „Serenada”, Kurpińskiego „Taniec polski”, Mozarta „Menuet”, Moszkowskiego „Taniec hiszpański”, Noskowski „Taniec cygański”, Rózyckiego „Legenda”, Rubinstejna „Taniec Wschodni”, Włeniawskiego „Kujawiak”, oprócz tego tańce narodowe.

Wszystkie te tańce są układu baletmistrza J. Ciepłińskiego, kierownika baletu opery poznańskiej.

Przedstawienie rozpocznie się punktualnie o godz. 20. Przedsprzedaż biletów w domu bławatów p. Wacława Korzenińskiego przy rynku. Przedsprzedaż kończy się w dniu występów o godz. 17. później bilety tylko przy kasie wejściowej.

—** Subskrypcja akcji Banku Polskiego. Za pośrednictwem „Banku Związku Tow. Kupieckich na Pomorzu” w Grudziądzu subskrybowano ogółem 715 akcji Banku Polskiego.

—** 4733 akcji w obrębie tutejszej Polskiej Kraj. Kasie Pożyczkowej — jako wynik nader poważny, tembardziej że nie obejmuje on wszystkich subskrybentów, którzy zaplasywal akcje w Poznaniu, Bydgoszczy, Warszawie.

Ilość akcji podpisanych w Grudziądzu zwiększy — jeszcze, tembardziej po ustaleniu listy wojskowej, o której wiadomo, że dzięki świetnej ofiarności naszego korpusu grudziądzkiego, dosięgła blisko 1000 podpisów (992).

O szczegółach całej akcji w Grudziądzu rozpiszemy się razom następnym.

—** Związek Inwalidów Woj. W poniedziałek dnia 7 bm o godz. 8 wiecz. odbędzie się na sali pod Złotym Lwem, ulica 3 maja wielkie zebranie. Ponieważ w załączeniu poruszone zostanie kwestia rent inwalidzkiej jak i wogóle sprawy dotyczące inwalidów uprasza się także o jak najliczniejszą przybycie cie wszystkich inwalidów.

—** Z kroniki kościelnej. Wszystkim wiernym przypominamy, że okres wielkanocnej spowiedzi i komunii się już rozpoczął i trwać będzie tylko do drugiej niedzieli po Wielkanocy włącznie tj. do 4 maja. Okazja do spowiedzenia się jest codziennie od godz. 6 rano do godz. 9 1/2 przedpołudniem oprócz tego popoł. w środy i soboty od godz. 5. Bardzo uprzejmie i usilnie proszę, aby wszyscy parafianie, udając się do spowiedzi, poprzednio zaopatrzyli się w karteczki, które wydaje kancelaria parafialna bezpłatnie, a które dla celów statystycznym oddaje się następnie spowiednikom. Kancelaria w tym celu otwarta jest codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt popoł. od godz. 5—7. Tamże przyjmuje się też dobrowolne ofiary na kościół w Tarpnie; jałmużnę postną składając proszę do skarbonki, przy drzwiach kościelnych umieszczonej.
Ks. Dembelski.

—** Wykład o Matejce. Dzisiaj w sobotę o 8-ej odbędzie się, jak już donosiliśmy, staraniem Tow. Krajozn. wykład z przeżyciami w gimnazjum żeńskim o najwybitniejszym naszym malarzu — artyście i patriocie Matejce. Prelegent p. Zacharkiewicz obeznan jest z tematem i zarazem znany jest z Krakowa jako dobry mówca i interpretator dzieł sztuki.

Wstęp tylko 300 000 mk., dla członków i młodzieży 150 tys. mk.

—** Podwyższenie składek do ubezpieczenia inwalidów i na starość. Na mocy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1924 (Dz. Ustaw nr. 29 poz. 291) zostały składki tygodniowe do ubezpieczenia inwalidowego z dnem 1 kwietnia 1924 podwyższone na 1,20 fr. zł. Dotychczasowe znaczki straciły z dnem 1 kwietnia rb. swą ważność i z dniem tym zaprzestano ich sprzedaży. Do opłacenia składek bieżących i zaległych mogą być używane tylko znaczki opiewające na franki złote.

—** Ostrzeżenie robotników przed wyjazdem do Niemiec. Urząd Emigracyjny ostrzega robotników sezonowych przed wyjazdem do Niemiec, gdyż z braku umowy emigracyjnej robotnicy polscy, zatrudniani w Niemczech nie mają zabezpieczenia praw, im należnych, a starania konsulatów polskich na rzecz robotników pokrzywdzonych przez pracodawców słyki bywają bezskuteczne.

Sprawa zawarcia umowy emigracyjnej polsko-niemieckiej była na porządku obrad, toczonych z przedstawicielami niemieckimi w Warszawie kilka tygodni temu, jednakże wskutek zerwania układu, jak wiadomo, nie z winy rządu polskiego, załatwiona nie została.

—** Ważne dla pragnących wyemigrować do Brazylii. Emigracja do Brazylii według informacji konsulatu polskiego w Kurytybie, nie podlega żadnemu ograniczeniu; tylko starcy i kaleki, niezdolni do pracy, a nie będący w towarzystwie rodziny, która jest zobowiązana do dnia utrzymania, mogą mieć wzbroniony wjazd do Brazylii.

Rząd brazylijski odnosi się przychylnie do przybywców i oddaje im działki ziemi około 50 ha., które począwszy od roku osiedlenia się, muszą być spłacane w ratach rocznych, cena ziemi zależy od położenia koniuli. Przy masowej emigracji rząd brazylijski udziela emigrantom środków żywności, za które emigrant musi pracować 2 dni w tygodniu przy drogach publicznych, pojedynczym rodzinom odmawia się tego przywileju; to samo odnosi się do nasienia potrzebnego do pierwszego zasiewu.

Inwentarza żywego i martwego z wyjątkiem rydla, sialekry i innych drobniagów, rząd nie udziela. Wobec ogólnego przesilenia i braku sposobności zarobkowania, Konsulat ostrzega przed wyjazdem do Brazylii i zaznacza, że wychodzący musiałby rozporządzać sumą około 300 dolarów (trzysta dolarów) na zagospodarowanie się i utrzymanie do pierwszego zbioru, o ile potrafi odpowiednia pojąć lasu przygotować pod uprawę.

—** Ostrzeżenie przed emigracją do Brazylii. Starostwo powiatu grudziądzkiego przysłało nam komunikat następującej treści:

„Dostało do wiadomości Urzędu Emigracyjnego, że ludzie trudniący się niedozwoloną agitacją emigracyjną, obiecując wyrobienie bezpłatnego wjazdu do Brazylii i korzystne warunki nabycia tam ziemi.

Urząd ostrzega, że obietnicom tym wierzyć nie należy, gdyż na zasadzie istniejących w Polsce przepisów nikt nie ma prawa namawiać do emigracji, ani też pośredniczyć w staraniach o wjazd bez specjalnego upoważnienia Urzędu Emigracyjnego. Obecnie jechać do Brazylii można na koszt własny. W razie gdyby sprzedaż bezpłatnego wjazdu pewnej ograniczonej liczby rodzin do stanu San Paulo była w przyszłości zdecydowana, zdmuć się to będzie pod kierownictwem władz powołanych według instrukcji, które będą ogłoszone z wyłączeniem prywatnych agentów i pośredników.“

—** Na ogłoszenie firmy Kazimierz Witkowski, skład artykułów męskich przy ul. Szerokiej 19 w Toruniu zwracamy uwagę naszych czytelników. Właściciel firmy, powszechnie znany i doskonały fachowiec, mimo tak krótkiego czasu zdolał pozyskać zaufanie bardzo licznego grona klientów. Przyczyną tego dodatniego objawu jest towar najlepszej jakości przy cenach naprawdę przystępnych.

—** W Klinie „Corso“ występuje znów bohater! Eddie Polo w obrazie amerykańskim „Pierścienia Satanasa“. Jest to ostatnie dzieło, jakie z Eddie Polo wyświetlane będzie w Grudziądzu. Nadzwyczaj skomplikowane i groźne sytuacje, w jakich znajduje się bohater, żywo zajmują widza przez cały ciąg 6 serji. Od piątku wyświetla się 2 i 3 serje, razem 12 aktów.

—** Podziękowanie spóźnione. Bal Związku Polaków Kresów Wsch., który się odbył dnia 12 lutego w salach Hotelu Warszawskiego, przyniósł czystego zysku 602 530 000 mk. Suma ta została przekazana taniej „Kuchni dla inteligencji“ przy ul. Lipowej 31. — Wszystkim którzy łaskawie przyczynili się do urządzenia zabawy i bufetu oraz zechcieli zaszczyścić bal swoją obecnością, serdecznie dziękuję. ZARZĄD.

Ruch towarzystw.

—** Związek Ludowo-Narodowy, koło Grudziądz, zaprasza członków i sympatyków oraz osoby interesujące się sprawami gospodarczymi Rzeczypospolitej na wieczór dyskusyjny, który odbędzie się w sobotę d. 5. 4. br. o godz. 20 w lokalu sekretariatu przy ul. Groblowej. Referat wygłosi p. Leon Krzywoski na temat „Sprawy gospodarcze“. ZARZĄD.

—(rt) Tow. Sport. Olympja. Pierwsze miesięczne zebranie oddziału kolarskiego odbędzie się w sobotę dnia 5 kwietnia o godz. 8-mej wiecz. w Strzelnicy. Na porządku dziennym program wiolenny. O przybycie wszytkich członków proszą. ZARZĄD.

—(rt) Miesięczne zebranie Tow. Powstańców i Wojsków w Grudziądzu odbędzie się w wtorek dnia 8 kwietnia br. o godz. 7,30 w sali Hotelu Warszawskiego.

Na porządku dziennym druga część wykładu prof. Piwowarczyka na temat: „Czy kultura Polski zależna była od kultury niemieckiej?“, koleżeńskie pogawędki oraz inne ważne sprawy jak zawody kolarskie i strzeleckie, odznaki, czapki etc. — O liczny udział członków jakoteż i sympatyków tow. uprasza. ZARZĄD.

—(rt) Kwartalne zebranie przymusowego Cechu Krawie-

ckiego Damskiego, odbędzie się dopiero w czwartek dnia 24 kwietnia.

—** Towarzystwo Czytelni dla Kobiet. Miesięczne zebranie Tow. Czytelni dla Kobiet odbędzie się w poniedziałek dnia 7 bm. o godz. 7,30 wiecz. w auli gimnazjum matem.-przry. przy ul. Sienkiewicza. Na program składa się: wykład ks. kap. Federowicza, deklamacje, ważne komunikaty Kat. Związku Polek w Poznaniu, sprawa urzędzenia w tym roku pielgrzymki do Częstochowy i inne ważne sprawy. Wydawanie książek, wpisywanie nowych członków godzinę przed rozpoczęciem posiedzenia. Uprasza się o jak najliczniejszy udział. ZARZĄD.

Z Pomorza.

—** TORUŃ. (Świętokradztwo). Policja toruńska przyaresztowała w tych dniach pewnego mężczyznę z zawodu ślusarza pod zarzutem świętokradztwa dokonanego w kościele Panny Marji w Toruniu. Człowiek ten zrabował z tejże świątyni 1 relikwiarz, biret oraz 2 różańce. Policja po dokonanej rewizji znalazła skradzione przedmioty i zwróciła je probowstwu. Dodać należy, iż sprawcą jest umysłowo chorym człowiekiem.

(Plaga żebractwa). Plaga żebraków przybrała w ostatnich czasach rozmiary wprost zastraszające. Nietylko składy cieszą się tego rodzaju klientelą, lecz i domy prywatne bywają odwiedzane od poniedziałku do soboty. I nietylko w tych dniach, bo i w niedziele przychodzi, zwłaszcza dzieci po jałmużnie. Pewien kupiec posiadający skład przy ul. Szerokiej naliczył 300 żebraków. Przyczyna tak znacznej ilości żebraków, po większej części osób zdolnych do pracy, jest niezawodnie ta okoliczność, że tego rodzaju proceder daje dość znaczne dochody.

W tych dniach poinformowano „Sowo Pom.“ o znamienym wypadku, jaki miał miejsce na jednym z przedmieść toruńskich. W celu łatwego zdobywania funduszy na zakup jakoci ulotnił się z domu rodzicielskiego pewien 7 letni urwis i żebrał na ulicach innej dzielnicy. Przytulek i wikt znalazł u pewnych ludzi, którym płacił pewne wynagrodzenie. Jak wynika z później wyszczególnionych dochodów, obliczając ziólko „zarabiał“ tak, że po opłaceniu kosztów utrzymania pozostawała mu spora sumka na zakup cukierków i innych łakoci. Przypuszczalnie nie jest on jedynym z dziatwy szkolnej, który powiększał w ten sposób swoje dochody. Zebranie dla zarobku należy zwalczać bezwzględnie, pomijając już inne następstwa tego procederu, należy sobie uprzytomnić, że nie ci, którzy żebrza cierpią głód, lecz wszyscy inni, którzy żebrać się wstydzą.

(Chwytnie zajęcy w siodła). Prastary ten sposób klusownikowi łowienia zwierzyzny znalazł amator w pewnym mieszkaniu Wrzósów pow. toruńskiego. Zastawiał on sidła na zajęcy, na terenie forticznym tak długo, dopóki nie wpadł w ręce policji i to w chwili, gdy wracał ze złowionym zajęcem do domu. Niefortunny ten sport zaprowadzi amatora zapewne na kilka miesięcy do kozy.

—** GNIEW. (Rozwój miejscowych drużyn harcercskich). Podobnie jak w innych miastach, zaczyna i w Gniewie organizacja harcercska cieszyć się coraz to większą sympatią wśród miejscowego obywatelstwa. Istnieje tu bowiem dwie męskie drużyny harcercskie, które skupiają w swych szeregach przeszło 60 członków. Aby opieka i poparcie starszego społeczeństwa były tem skuteczniejsze i wydatniejsze, postanowiono założyć w Gniewie Koło Przyjaciół Harcerzy. Na osobnym zebraniu w auli gimnazjum, po wysłuchaniu referatu o harcercstwie wygłoszonego przez dn. naucz. Trzyszczyńskiego z Torunia i wyjaśnień udzielonych przez prof. Łuszczyńskiego, założono Koło Przyjaciół Harcerstwa, do którego też zgłosiło się zaraz około trzydziestu członków. Z członków wyłoniono Zarząd, na którego czele stanął p. generał Dnrski. Skoro tylko Zarząd ten uzyska zatwierdzenie ze strony naczelnych władz harcercskich, rozpocznie intensywną pracę około szerzenia idei harcercskich a to tem bardziej, że o sobie w jego skład wybrane odznaczają się wielką życzliwością dla młodzieży.

—** CHOJNICE. (Zebranie Kółka rolniczego). W ubiegłą niedzielę odbyło się w hotelu Engla zebranie kółka rolniczego. Przewodził p. Wolszlegler. Tematem obrad była sprawa ostatniej zabawy oraz zjazd kółek rolniczych w Grudziądzu, o którym referował p. Pruszk, a na którym zastanawiano się nad większą spoistością organizacyjną kółek. Spoistość tę ma wytworzyć jedna ogólna organizacja rolnicza, o której zadecydować ma przyszły kongres rolniczy w Warszawie, który się odbędzie w maju lub czerwcu b. r. W zjeździe brało udział około 50 uczestników.

(Zjazd śpiewacki). W hotelu dworcowym odbył się w ub. niedzielę zjazd delegatów VIII okręgu śpiewaków pomorskich, w którym brali udział przedstawiciele towarzystw śpiewackich z Wieńborka, Czerska, Brus, Sepolna, Kamienia, Chojnic, Liczniewa itd. Przewodził p. Szulc z Wieńborka jako prezes okręgowy. Postanowiono zjazdu delegatów odbywać zawsze w Chojnicach, ze względu na komunikację i centralny punkt okręgu. Przyszły zjazd śpiewaków natomiast ma się odbyć w Kamieniu w połowie lipca.

—** TCZEW. (Echa powodzi). W czasie wylewu wody Wisły zalały ulice Sambora i Zamkowa tak, że trzeba było usunąć stamtąd mieszkańców. Straż ogniolwa i robotnicy, zorganizowani przez starostę p. Dytkiewicza, tworzyli dniami nocą pogotowie ratunkowe.

—** GDANSK. (Nieudane zamiary kasjarzy). Onegdaj w nocy włamało się kilku kasjarzy do kasy urzędu podatkowego mieszczącej się w gma hu dawniejszej szkoly oficerskiej przy Promenadzie. Zamierzali oni przemocą otworzyć szafę żelazną co im się jednak nie udało. Na miejscu czynności ich znalazł rano złamyany świder Kasarze pracowali kilka godzin. Szafa żelazna była znacznie uszkodzona, jednakże celu swego kasjarze nie osiągnęli.

(Śmierć na lodzie). W pobliżu kościoła katolickiego w Starym Szotlandzie znaleziono zwłoki 9-letniej Marji Biżewskiej z Oruni, która tegoż samego dnia załamała się na lodzie Raduni.

—** SOPOT. (Nacjonalistyczny festyn). Z okazji odsłonięcia pomnika dla poległych wojsków odbył się w Sopocie wielki festyn, w którym brało udział około 70 towarzystw wojskowych ze sztandarami. Domy miasta udekorowane były flagami niemieckimi i pruskimi. Na rynku dawały koncert orkiestry policji bezpieczeństwa i urzędników celnych. Pochód demonstracyjny zatrzymał się przed pewnym domem, z balkonów którego przemówił przewodniczący sopońskiego towarzystwa wojskowego, radca sprawi-ldliwości Wanno, który zaznaczył, m. in., że chociaż przemocą odłączono Wolne Miasto od Vaterlandu, to jednakowoż w sercu Niemcy tutejsi będą z nimi złączeni. Na zakończenie cały tłum śpiewał „Wacht am Rhein“. Przed odsłonięciem przemawiali: ks. wikary Wiese do katolików a pastor Welsse do ewangelików. Objaw w mundurach duchownych wojskowych. Nie brakowało oczywiście także przedstawicieli senatu w osobach dr. Franka i Kettego. Wieczorem odbył się w sali kurhausu komers.

Uroczystość tę naduzycio do demonstracji przeciwpolskiej

gdź jeden z mówców wołał „Raus mit den Polenken“ w czym wtórowali mu naturalnie zebrani Niemcy.

—** OLIWA. (Poiska pielgrzymka oliwska do Wejherowa). Zbliża się dzień, kiedy znou wyrusza Polska Pielgrzymka z Oliwy do Wejherowa. Przed wojną zbierały się wielkie rzesze wiernych w klasztornej kościele oliwskim, by stąd podążyć na Kalwarię wejherowską. Lecz w czasie wojny, a zwłaszcza po wojnie, liczba wiernych coraz więcej malała. Przypaść trzeba, że powstały w ostatnich latach różne trudności, które odstraszały wiernych od brania udziału w pielgrzymce. Dzisiaj jednakowoż stosunki się już tak ułożyły, że o trudnościach żadnej prawie mowy być nie może. Dnia 26 maja o godz. 5 popołudniu odbędą się uroczyste nie-szpory z kazaniem, poczem o godz. 8 wyrusza pielgrzymka

Z całej Polski.

—** Uniwersytet ludowy w Dalkach. Kurs letni dla młodzieży żeńskiej rozpoczyna się 4 maja a trwać będzie do końca sierpnia. Po programy i formularze zgłaszają się należy do Dyrekcji Uniwersytetu Ludowego w Dalkach pod Gniznem lub do Biura Centralnego Towarzystwa Czytelni Ludowych w Poznaniu, Plac Wolności 18. Poleca się zgłaszać jaknajrychle!

—** WARSZAWA. (Potanie ryb). Jak nas informują z Warszawy, na tamtejszych targach pojawiła się tak znaczna ilość ryb, że cena np. z klg. szczupaka spadła o 2 miliony marek. Powodem tej znacznej podaży jest ta okoliczność, że łożno zalanych miejscowości w czasie opadania wody złowila mnóstwo ryb w płytkich stawach, rowach i na łąkach. W dość licznych wypadkach ryby chwymano rekoma.

Niezawodnie ta tak znaczna podaż ryb w Warszawie spowoduje, że ryby z wód pomorskich pozostaną dla tutejszej ludności.

—** KALISZ. (Wylew Prozny). Wylew Prozny i sąsiednich rzeczek spowodował powódź w okolicach i na przedmieściach Wsiel Majków, Legi Kaliskie, część Tyńca, część parku kaliskiego, rozłożonego wśród ramion Prozny, znajdują się pod wodą. Zalane również zostały Stare miasto, część Zawodzia z prastarym kościółkiem św. Wojciecha, w samem zaś mieście ul. Niecała i Szopena, gdzie woda sięga do suferen, część Babilnej i Al. Józefiny, gdzie duże spuszczenia porobiła woda zaskórna. Mostu kolejowego pod Piwowicami strzeżę dzieł i noc oddziały wojska i saperów.

—** KRAKÓW. (Otwarcie sarkofagu królowej Marji L. Gowhaga). Członkowie ścisłego Komitetu Odbudowy Katedry i grobów królewskich na Wawelu dokonali otwarcia metalowej trumny Marji Ludwici Gonzagi, małżonki dwóch z rządu braci Wazów, Władysława IV-go i Jana Kazimierza. Po otwarciu wieka pierwszej trumny, złożonej z podłużnych płyt miedzianych, grubo posrebrzanych, dostano się do trumny drewnianej, w której złożona była trzecia trumna cynowa. Po odkryciu wieka przedstawiła się oczom obecnych leżąca postać królowej. Na czaszce szkieletu spoczywała królewska korona.

—** KRAKÓW. (Miasto w rekach żydowskich). W krakowskim „Głosie Narodu“ czytamy: „Wysprzedają Krakowa. W 2 latach 126 realności w ręce żydów... Wobec tak zastraszającego wprost procesu cyfry te powinny wbić się w pamięć każdego Polaka-obywatela Krakowa. Jakkolwiek sprzedaż te usprawiedliwione były po części ogólną sytuacją i utrzymaniem powojennej ochrony lokatorów, jednakże z drugiej strony obowiązkiem wobec społeczeństwa i wobec polskości nie dopuszcza żadnych kompromisów. Suche słowa formułki, stwierdzające zawarcie kontraktu sprzedaży przez Polaka żydowi piętnują tego pierwszego jako sprzedawczyka.“

(Skuteczny „kawał“ akademików). „Ilustrowany Kurier Codzienny“ opisuje następujące ciekawe zajście: „P. Vorzimmer, właściciel kawiarni „Teatralnej“ przy ulicy Szpitalnej kilka dni temu słownie znieważył akademików, zaznaczając, że nie życzy sobie w przyszłości odwiedzania kawiarni przez te stery młodzieży. W odpowiedzi na to wyzwanie, młodzież akademicka Krakowa zainscenizowała niezwykle oryginalny, a skuteczny „kawał“. Około godz. 6-tej wieczorem do kawiarni weszło 100 akademików i zasiadło blisko połowę stolików w sali, zażądawszy wody sodowej. Żądaniu ich nie odmówiono, wizyta ta trwała aż do godziny 11-tej wieczorem. Zniewierpliwony gospodarz, widząc, że akademicy nie zamierzają opuścić rych'o lokalu — a „goście“ — paskarze odchodzą z powodu braku miejsca — wezwał pomocy komisara policyjnego, który jednakowoż znalazł wszystko, a specjalnie zachowanie się akademików w najzupełniejszym porządku i odszedł. Rad nie rad p. Vorzimmer wszedł z akademikami! w pertraktacje. Młodzież zażądała publicznej satysfakcji — w formie przeproszenia w sali wobec gości, zebranej młodzieży akademickiej, braz pisemnej deklaracji, co też pan Vorzimmer uczynił. Nado p. Vorzimmer zobowiązał się złożyć 300 milionów marek na cele publiczne. Po otrzymaniu pełnej satysfakcji, młodzież akademicka opuściła w szyku „gości“ kawiarnię, zdążając na rynek.“

Z ruchu gniazd sokolich.

— Z Sokoła. (Nadzwyczajne zebranie „Sokoła“). W środę, dnia 2 kwietnia, odbyło się w Bazarze nadzwyczajne zebranie „Sokoła“, które zagał i przewodził wiceprezes w zastępstwie nieobecnego prez. drh. W. Samolińskiego. Protokół pisał sekretarz druhi. Rubinowski. Sprawozdanie z Zjazdu Rady Okręgowej zdał druha Grubińska i druha Urbanik. Jako delegatów na zjazd Dzielnicowy wybrano: druhy Nowicka, Grubińska i druha Maćkowskiego. Sprawozdanie z budowy boiska zdał naczelnik grądza drh. Urbanik. Druh wiceprezes gorąco zachęcił do uczęszczania na ćwiczenia, by nietylko młodzież, (tj. młodszy drużyna) stawia się na ćwiczeni i z werwą ćwiczyla, ale konieczne trzeba, by starsi druhowie wzięli udział, bo trzeba nasze szeregi podwoić, z tych względów, że w gródzie naszym odbywa się zlot Dzielnicowy. Zebranie zamknięto hasłem — „Czołem!“

Szczerze ubolewać trzeba, że w gnieździe naszym panuje nielzmożna ospałość, bo na zebraniach widać tylko drużyny ćwiczące oboję pćci, a brak zupełnie starszych. To doprawdy wstyd, że o tem pisać trzeba. Konieczne musi się to zmienić na lepsze. Musimy żądać od starszych druhow, by jak dawniej, tak i teraz pamiętali o zebraniach Sokoła uczęszczali na zebrania i czynny wzięli udział w pracy przygotowawczej do zlotu Dzielnicowego.

Zaraz po zebraniu Sokoła odbyło się zebranie K. W. pod przewodnictwem kierownika ćwiczeń druha Urbanika. Uchwalono między innymi uzależnić bieg próbny co 3 km. długi i to w niedzielę dnia 6 kwietnia, początek o godz. 10 rano. Punkt zborny (start i meta) leńicznikowa u druha Szmeltera. Można tylko zachęcić naszych sportowców do liczego udziału w tem treningu, bo najlepszego biegacza chce się wysłać do Poznania, świt. Warszawy. „Czołem!“

Sokol.

Korespondencja z Chełmna.

Miasto i powiat pozostają pod wrażeniem katastrofy powodzi. Wojskowość z całą gotowością pospieszyła na pomoc w zagrożone miejsca, a starosta dr. Bobke zabiegał osobliście, by pomoc i praca nad zabezpieczeniem wałów i ratunkiem osad zalanych była jak najskuteczniejsza.

Z Towarzystw obecnie najruchliwsze okazuje się Towarzystwo Powstańców i Wojaków zakładające coraz nowe Koja w powiecie i ożywiającej działalność członków przy pomocy sił wojskowych. Zasługa to komendanta okręgu i zarazem prezesa por. rez. Kadzłika.

Towarzystwo Sokół odbyło walne zebranie i wykazało szczera pracę i ruchliwość. Prezesem wybrano ponownie dr. Wasiliewskiego.

Teatr Żołnierski, dalej zespoły amatorskie i artystyczne urządziły cały szereg przedstawieli, ostatnio urządziły drużyny harcerskie Włeczór Kościuszkowski, co prawda z małym udziałem publiczności, dla której uświadomienia o znaczeniu idei harcerskiej zawładano Koło Przyjaciół młodzieży harcerskiej z prezesem p. B. Ruglem, nauczycielem gimnazjum żeńskiego.

Związek Obrony Kresów Zachodnich za staraniem prezesa zarządu powiat, prof. Dziedzica mimo trudności lokalnych wykazał znaczną ruchliwość urządzając Tydzień OKZ. połączony z jednanem członków i reorganizacją Kół miejscowych w powiecie, których jest 6. Między innymi Koło w Lisewie zebrało jako składki członkowskie przeszło 300 milionów marek, Koło w Starogardzie 529 milionów, miasto dało 774 miliony itd.

Wykłady z przeżyciami urządził T. C. L. przy pomocy insp. szkół p. Wyrembelskiego, a w gimnazjum męskim funkcjonujące popularno-naukowe kino, urządzone przy pomocy Centralnej Szkółki Podoficerów przez dyr. gimn. Szymta Jana.

Kurs dla oficerów w Centr. Szkole ma się rozpocząć dopiero 4 maja br. 8 pułk strzelców konnych ma w lipcu poświęcić sztaburpułkowy, a równocześnie ma się odbyć otwarcie skrzyżowania Wisły przewodem elektryfikacyjnym, łączącym Centralę w Gródku z powiatem chełmińskim. Sprawa elektryfikacji obecnie postępuje żałośnie.

Założna we wrześniu Spółdzielnia urzędnicza rozwija się stale, a nowy zarząd zwaloryzował i powiększył udziały przeszło 300 członków.

Rada miejska uchwaliła znieść jarmarku(I), nadała obywatelstwo honorowe osiadłemu w powiecie gen. J. Hallerowi, a w macru uchwaliła budżet na rok bieżący w kwocie 767 407 złotych. Budżet aczkolwiek nie był należycie przygotowany, to po gruntownym zreperowaniu wszystkich 8 etatów przez radnych Wesolowskiego i prof. Dziedzica (przyczem ten ostatni wskazał krytycznie niedomagania i środki naprawy gospodarki gminnej, potrzebującej harmonijnej współpracy wszystkich czynników w mieście). Rada Miejska na wniosek przewodniczącego p. Wyrembelskiego uchwaliła podziękowanie i uznanie za sumienne upracowanie sprawozdania budżetowego. Młodemu zaś, bo od sierpnia 1923 roku urzędującemu burmistrzowi p. Zawackiemu, bardzo energicznemu w działalności i starającemu się wszechstronnie zapoznać z gospodarką komunalną uchwalił Magistrat i Rada w dowód uznania wydanej pracy nadzwyczajny dodatek rodzinny na utrzymanie rodziców.

Kuchnię Ludową, żywiącą około 1000 biednych, utrzymywana głównie przez powiat przestała od 1 kwietnia funkcjonować.

Sejmik powiatowy uchwalił po referacie członka Wydziału prof. Dziedzica nowy budżet na rok 1924 w kwocie 396 253 złotych.

KUPIECKA INSTYTUCJA FINANSOWA.

W pierwszych dniach marca br. został uruchomiony w Grudziądzu Bank Związku Towarz. Kupieckich na Pomorzu (spółdz. kred. odp. udz.) i już w krótkim stosunkowo czasie pozyskał szersze koła kupieckie w charakterze klientów banku. Obecnie Ministerstwo Skarbu udzieliło nowo powstałemu bankowi prawo komisjona dewizowego dzięki czemu, bank zafatwia bez jakichkolwiek ograniczeń, wszelkie transakcje finansowe. Głównie celem kupieckiej instytucji finansowej jest doraźne udzielanie pomocy finansowej kupiectwu, oraz utrzymanie w sprawności należycie średnich i mniejszych przedsiębiorstw handlowych na Pomorzu.

Skład członków Rady Nadzorczej, i Zarządu, daje pełną rękojmię że nowo powstała instytucja konsekwentnie dążyć będzie do zamierzonego celu i niewątpliwie przyczyni się do rozkwitu handlu polskiego na Pomorzu. Zaznaczyć należy, że za pośrednictwem Banku Zw. Tow. Kupieck. na Pomorzu kupiectwo podpisało 715 akcji Banku Polskiego.

Z Izby Przemysłowo-Handlowej Grudziądzko-Starogardzkiej.

Podatek dochodowy. Z dniem 23 kwietnia br. upływa termin na wpłacenie podatku dochodowego. Rozporządzeniem Ministra Skarbu zostały zmniejszone kwoty obliczeniowe franka złotego, które obowiązywały dotychczas przy wyliczaniu podatku dochodowego, w sposób następujący: dla dochodu osią-

gniętego w roku operacyjnym (gospodarczym), obejmującym okres od 1 kwietnia 1922 r. do 31 marca 1923 r. 1 fr. zł — 3000 mk. (dawn. 12 000 mk.); za czas od 1 lipca 1922 r. do 30 czerwca 1923 r. 1 fr. zł, — 6000 mk. (dawn. 20 000 mk.); za czas od 1 października 1922 r. do 30 września 1923 r. 1 fr. zł, — 16 000 mk. (dawn. 60 000 mk.); wreszcie dla dochodu osiągniętego w roku kalendarzowym 1923, pokrywającym się z rokiem operacyjnym—kurs franka wynosi 150 000 mk.

Wywóz pieniędzy i walorów za granicę. Weszło w życie rozporządzenie Min. Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w przedmiocie regulowania obrotu dewizami i walutami zagranicznymi oraz obrotu pieniężnym z zagranicą. W myśl rozporządzenia, wywóz za granicę walut zagranicznych i dewiz oraz marek polskich dozwolony jest bez specjalnego zezwolenia do wysokości równej 1000 złotych. Jeśli osoba wyjeżdżająca za granicę posiada w paszporcie wizę, uprawniającą ją do wielokrotnego przejścia granicy, wówczas nie może wywieźć w ciągu jednego miesiąca kalendarzowego więcej ponad równoważność 1000 złotych.

Osoby, wyjeżdżające na obszar W. M. Gdańska, o ile legitymują się zwyczajnym dowodem osobistym, mają prawo wywieźć bez zezwolenia sumę stanowiącą równoważność 250 złotych. Osoby, przekraczające granicę na podstawie przepustek granicznych, kart cyrkulacyjnych itp., mają prawo do przeniesienia za granicę sumy odpowiadającej równoważności 100 zł, jednorazowo oraz 500 zł. miesięcznie. Do wywozu sum wyższych niż wymienione, wymagane jest zezwolenie PKKP, lub jednego z jej oddziałów, o ile suma nie przekracza równoważności 5000 fr. zł. Do wywozu sum wyższych wymagane jest zezwolenie nie jak dotychczas Ministerstwa Skarbu lecz właściwej Izby Skarbowej; dla Województwa Pomorskiego Pom. Izby Skarbowej w Grudziądzu.

Przedłużenie mocy obowiązującej ulgi celnych. Z dniem 1 kwietnia br. weszło w życie rozporządzenie Min. Skarbu oraz Przem. i Handlu, w myśl którego ulgi celne, przyznane w rozporządzeniu z dnia 13 grudnia 1923 r. utrzymują nadal swą moc aż do nowego zarządzenia.

Opłaty wywozowe. Rozporządzeniem Min. Skarbu w porozumieniu z Min. Przem. i Handlu wprowadzone zostały opłaty wywozowe od celulozy w wysokości 60 proc. zysku wywozowego. Natomiast wzbroniony został wywóz kory drzewa korkowego nieobrobionego i jej odpadków, jakoteż mielonej na trociny i proszek.

Podwyżka taryfy kolejowej. Z dniem 5 kwietnia br. wprowadza się zmianę w opłatach przewozowych w ten sposób, iż każda klasa taryfy przewozowej przesunięta będzie o jedną pozoję, co w rezultacie da podwyżkę około 20—30 proc. Choć osiągnięta w ten sposób podwyżka taryfy w niektórych wypadkach przekroczy również przedwojenną, jest to jednak wywołane przekroczeniem cen przedwojennych całego szeregu podstawowych artykułów spożycia kolei, jak węgiel, żelazo i smary.

W sprawie sprowadzenia z zagranicy maszyn, montażu lub inżynierów dla ustawiania maszyn, zakupionych za granicą, ustanowiono następujące postępowanie: zainteresowana firma krajowa winna uzyskać na podstawie faktury odpowiednie zaświadczenie władzy przemysłowej II instancji (Wojewódzkiego Wydziału Przemysłowego, ewent. Inżyniera przemysłowego), które to zaświadczenie ma być dołączone do odpowiedniego podania, wniesionego przez tą firmę do Ministerstwa Spraw Zagr. Termin ewentualnego pobytu cudzoziemca w tym wypadku nie powinien przekraczać 6 tygodni; w razie konieczności przedłużenia terminu strona powinna uzyskać ponownie zaświadczenie władzy przemysłowej II instancji, stwierdzające potrzebę prolongaty, na podstawie którego to zaświadczenia mogą władze przedłużyć prawo pobytu na dalsze 6 tygodni. Analogiczny sposób postępowania należy stosować w razie potrzeby sprowadzenia fachowca z zagranicy, celem naprawienia maszyn pochodzenia zagranicznego.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu zastrzega sobie prawo opiniowania podań co do przyjazdu zagranicznych fachowców dla objęcia posady w celu ulepszenia danego działu produkcji krajowej lub wprowadzenia nowego działu i wyszkolenia w nim sił miejscowych.

Traktat handlowy ze Stanami Zjednoczonymi. Wobec tego, iż sprawa rokowań o zawarcie traktatu handlowego między Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki Północnej staje się obecnie aktualna, Ministerstwo Przemysłu i Handlu prosi o przystąpienie do zehrania materiałów informacyjnych o stosunkach handlowych Polski ze Stanami Zjednoczonymi. Prwsimy o nadesłanie informacji ewentualnych dezzyderatów, do naszej Izby celem przesłania ich do Ministerstwa.

Eksport szkła do Rumunii. Według informacji konsulatu polskiego w Rumunji, cała Rumunia może się stać poważnym rynkiem zbytu dla przemysłu szklanego. Miejscowych hut rumuńskich jest mało i nie są w stanie pokryć zapotrzebowania kraju, przytem szkło wyrabiane jest w złym gatunku. Polska ma wszelkie dane do opanowania w całości tamtejszych rynków zbytu.

Eksport maszyn rolniczych do Włoch. Konsulat Polski w Tryeście w odpowiedzi na pismo Zjednoczenia Polskich Fabryk Maszyn i Narzędzi rolniczych zawiadamia, iż zapotrzebowanie narzędzi rolniczych jest wprawdzie we Włoszech duże, jednak prawie w całości może być pokryte przez tamtejszy przemysł. Tylko wówczas Polska mogłaby zdobyć ten rynek zbytu gdyby nasze wyroby nie ustępowały jakości wyrobom St. Zjedn., Niemiec i Belgii — przyczem ceny musiałyby być znacznie niższe od cen wyrobów włoskich, Naj-

tańsza i najbliższa droga dla transportów z Polski do Włoch jest: Piotrowice (granica polska) Bredawa — Wiedeń — Tryeście lub Postumia — Tryeście.

W Izbie naszej są do przejrzania:

- 1) przewodnik po tegorocznych wiosennych targach prakskich z kluczem polskim do spisu towarów.
 - 2) Warunki, po których firmy zainteresowane mogłyby wziąć udział w targach pokazowych w Padwie.
- Do każdego zapytania skierowanego do naszej Izby należy dołączyć opłaconą kopertę na odpowiedź. o ile zapytanie nie pochodzi od zarejestrowanych w obwodzie tut. Izby przemysłowców i kupców.

Grudziądz, dnia 4 kwietnia 1924 r.
Izba Przemysłowo - handlowa Grudziądzko - Starogardzka.

Wartość franka złotego według ustalenia ministerstwa skarbu

dnia 5 kwietnia	dnia 6 kwietnia
1.800.000 mkp.	1.800.000 mkp.

Gielda pieniężna.

Warszawa, dnia 5 4.
10-ta godzina przedpołudniem.

Dolarzy Stanów Zjedn.	2.200—2.240
Floreny holenderskie	3.390
Franki belgijskie	487
Franki francuskie	526
Franki szwajcarskie	1.595
Funyty angielskie	39.560
Korony austriackie	129
Korony czeskie	285
Liry włoskie	359
Korony norweskje	
Korony duńskie	
Korony szwedzkie	
Dolarzy kanadyjskie	8.740
Bon złoty	
Miljonówka	
Pożyczka dolarowa	
Pożyczka złota	

Gdańsk, dnia 5 4.

Dolar	0,61
Marka polska	0,68
Przekazy na Warszawę	0,62

Poznańskie Notowania Zbożowe

z dnia 4 4. 1924.
Ceny obowiązują za 100 kilogram

Żyto 100 kg.	19.000—21.000
Pszenica	35 00—39.000
Jęczmień zwyczajny	18.000
Jęczmień browarowy	22 000—24.000
Owies	19.00—21.000
Maka żytnia	32 000—37.000
Mąka pszenna	64.000—68.000
Ospa żytnia	13.500
Ospa pszenna	14.500
Zemniaki jadalne	5 600— 6.900
Zemniaki fabryczne	4 600— 4 800
Poliszka	15.000—17.000
Wyka	14.000—16.000
Groch polny	22.00—28.000
Groch Wiktoria	50.000 60.000
Seradela	14.000—16 000
Słoma luzna	2.000— 2.500
Słoma prasowana	4 800— 5.900
Siano luzne	5 000— 5.500
Siano prasowane	9.500—10.500

Poznańskie ceny na bydło z 4. 4. 24.

100 żyw. kg. wagi	Cena 2. 4	Cena 4. 4
Bydło rog. I kl.	174 000 000	170 000 000
" II kl.	138 000 000	138 000 000
" III kl.	95 000 000	90 000 000
Cielęta I kl.	138 000 000	138 000 000
" II kl.	120 000 000	120 0 0,000
" III kl.	104 000 000	104 000 000
Swinie I kl.	216 000 000	216 000 000
" II kl.	198 000 000	198 000 000
" III kl.	180 000 000	180 000 000
Owce I kl.	110 000 000	110 000 000
" II kl.	90 000 000	100 000 000
" III. kl.	—	—
Prosięta za parę 6—8 tyg.	—	25 000 000
Prosięta za parę 9 tyg.	—	80 000 000

Drukarnia Pomorska Tow. Akc. Grudziądz.
Redaktor odpowiedzialny Ludwik Łydko.

BANK ZWIĄZKU TOWARZYSTW KUPIECKICH NA POMORZU

(spółdz. kred. odp. udz.)

posiadający komisjonerstwo dewizowe 8616
ul. Stara 10, telefon 162 GRUDZIĄDZ Adres dla depesz: Bankup
załatwia wszelkie czynności bankowe

a mianowicie:

uskutecznia przekazy do wszystkich miejscowości w Polsce, kupuje waluty obecne i skutecznia przekazy za granicę, otwiera rachunki bieżące i czekowe, przyjmuje wkłady oszczędnościowe, udziela pożyczki na dogodnych warunkach, dyskontuje weksle towarowe, załatwia wszelkie zlecenia komisowe i giełdowe, wydaje gwarancje i poręczenia, przyjmuje wszelkie dokumenty do inkasa itp. p.

Nasiona

warzywa oraz kwiatów, najróżnorodniejsze, pod gwarancją kielkowania.
poleca 8287
Maks. Riedel
Ogrodnictwo, Nadgórna 13
oraz w składzie Radzysko 21

Obuwie

wszelkiego rodzaju, solidnego wykonania i tanie.
kupuje się tylko w firmie (8346)
Czesław Szubarga
GRUDZIĄDZ,
ul. Toruńska nr. 3.

I. Wystawa

drobnego rodzimego przemysłu

na miasto Grudziądz i powiat.
Otwarcie dnia 10 maja b. r. o godz. 12 w południu w salach Hotelu Warszawskiego.

„HASŁO”

Tygodnik polityczny, społeczny i literacki
wychodzi w Warszawie.

Wydawca: Józef Chaciński.

Redaktor: Adam Szymański. Kierownik literacki: Tadeusz Błażejowicz.

Adres Redakcji i Administracji: Warszawa, ul. Żórawia Nr. 9 m. 14.

Konto czekowe w P. K. O. 5605.

Prenumerata miesięczna 1 milion mkp., prenumerata kwartalna 3 miliony mkp.

Numery okazowe Administracja wysyła na każde żądanie bezpłatnie.

Dr. Wacław Kalicki i Jan Wyrwicz
otworzyli wspólną
kancelarię adwokacką
w Grudziądzu przy ul. Ka. Budkiewicza 3

Migodziński

Winiarnia Piwiarnia
pierwszy przystanek tramwaju od dworca.

Smaczne obiady
nakrycie 1.300.000 mkp.

Wiesosomes:
Nadzwyczaj bogata
:- karta potraw :-
--- Solidne ceny. ---

Wielka sala do zabaw. Ubikacje towarzyskie.

Nie można taniej!

Tylko za **12 750 500 Mkp.**

Zegarek S. „Aurore” wysyłam za
zaliczeniem pocztowym po otrzy-
maniu zamówienia (bez zaliczki).
Elegancki mójny, klekoskowy,
odkryty męski plański zegarek
syst. „Chronomet” z czarnej an-
gielskiej stali, chód dwuczęściowy, na
kamieniach „Monteclair”. Specy-
alne urządzenie zabezpieczające przed
złamaniem. Cena niebywała na krótki czas tylko
12.750.500 Mkp., dwie sztuki
25.500.000. Zegarki lepszego gatunku 18 milj. 800
tys., 14, 16, 17 milj. 600 tys., 19, 20, 22, 23, 25, 28, 30, 35, 40, 45, 55
i 60 milj. Zegarki na rękę z prawdziwego francuskiego
nowego złota „Piacladour”, nieśmierają się i różni od prawnego
złota 14 kar., lub nowoczesne klasyczne
płaskie Mk. 16, 17, 18, 19, 24, 26, 31, 33, 35, 40, 45, 48, 53,
58, 65, 75 i 80 milj.

„Nowe” BEYSKAWICA z samowiedzącym w nocy
cyferblatem, pokazującym dokładnie czas w ciemności.
Eleganckie, mocne stalowe lub niklowe zegarki szwaj-
carskie dla Panów i Pań na rękę ze skórzanym paskiem
najnowszych fasonów, chód dwuczęściowy, na kamieniach
Mk. 14 i 15 milj. 200 tys., w lepszym gatunku 15, 23, 24,
26, 27, 30, 31, 34 i 43 milj.

Elegancki stol. biurkowy zegar „Lilliput” z wiecznym
budzikiem dzwoni głośno i długo na każdą godzinę.
Niesłabnym jest dla każdego nabyć po niebywałej cenie
za Mk. 17 mil. 500 tys., 2 sztuki 34 mil., z lepszym
warkiem 19 mil. 25 mil. i 33 mil. -- Maszynowe 14% złote
zegarki na rękę najnowszych fasonów tylko Mk. 35 mil.,
z lepszym warkiem na 15 kar. Mk. 40 mil., 50 mil., 55,
60, 65, 75, 85, 100, 135, 150, 175, 195 i 235 mil.

Zegarki wysyłamy wysłownie z gwarancją za do-
bry chód na trzy lata. Koszt przesyłki i opakowania
na rachunek kupującego.

Adres: Główny Skład Szwajcarskie Zegarków
Józef Jakubowicz, Warszawa, Sienna 27 g. p. (Dom własny)

WAŻNE RYZYKA: O ile towar się nie podobą, przym-
ujemy takowy z powrotem. Od naszych klientów oczekujemy
dużo podziękowań i powtórzeń zamówienia. Firma
egzystuje od r. 1892!

1. Sz. P. I. Otrzymałem uż od Pana 2 zegarki, które
leżąc czekały, proszę przysłać 1 zegar. „Ankiel”
Z poważaniem Bronisław Madaliński.

Szkola powszechna, p. Jody, z Wileńska 21, X. 1923.

2. Sz. P. I. Zegarek otrzymałem i jestem z niego zado-
woleny, za który dziękuję. Spieszę jak tylko mogę do
Sz. Pana s prośbą o przysłanie jeszcze jednego zegarka
„Byskawica” na cenę się żadam, jakaby nie była.

4. maja 1923 r. Z poważaniem Noga Stanisław,
zaw. plut III baon 8 p. p. Leg. w Tomaszowie Lub.

Sz. P. Jakubowicz! Za przysłany mi zegarek dzie-
kuje bardzo. Zegarek Pański w dzisiejszych czasach jest
niezmiernie rzadki, chodź znakomicie, czasem się nigdy
nie spodziewałem. Staram się firmę Pańską rozpowszechnić.

Porostaj się z szacunkiem Karol Stefan.
Krzeszowice 12. VI. 1923 r. Setab 19 p. ul. Pod.

„MALTOPOL”

Wszyscy uwielbiają kawę słodową
dzisiaj tylko „MALTOPOL”
bo jest najlepszą, najczystszą
w smaku, nieprzewyższoną
Fabryka wyrobów słodowych „MALTOPOL”
Kartuzy, Ponorze. 7371

Zakład radiologiczny Dra Zambrzyckiego

Specjaliści w chorobach wewnętrznych
czynni od 11—1 i od 4—6.

Prześwietlenia i zdjęcia pro-
mieniami Rentgena. (8498A)

Leczenie chorób gruźliczych,
kobięcych i nowotworów
promieniami Rentgena.

Leczenie lampą kwarcową
skrofulozy i krzywicy u dzie-
ci, chorób włosów i płuc.

Diatermja ogólna i miejscowa,
elektryzacja, masaż
wibracyjny, radjolux.

Grudziądz, ul. Stara 24. Tel. 690
jedno piętro nad Dr. Kilkowskim.

Bardzo wysokie ceny za Brylanty

złoto, srebro, lancuszki, pierścionki
sztyfciki palnikowe, zegarki, biżu-
terję i duble płaci

B. Papier, Grudziądz
Sienkiewicza nr. 2. 8584

STARE SZCZEKI
mają bardzo wysoką
wartość.

Kupuję każdą ilość SŁOMY

po najwyższych cenach dziennych.
Oferty z podaniem ilości uprasza

Paweł Witkowski „Ziemiopłód”
Grudziądz, Plac 23 Stycznia nr. 4/5.
Telefon 28 i 352. 7887

Do dostawy w marcu w partjach wagon.
8127 kupujemy

kartofle jadalne i rychliki

(Kuberkrons, Industrie, R66, Alma,
Ella, Up te date, Blaus Mieren) za
natychn. mapię za podstawa trwałej
waluty i prosimy o oferty

Wróblewski i Ska
ziemiopłód - Bydgoszcz
ul. Sniadeckich 32a Telefon 71 i 72
adr. telegr. „Złoto”

Hurtownia Powroznicza

Telefon nr. 18-12 :: Poznań :: Wielkie Garbary 84
poleca po cenach fabrycznych [0248

Szpagat i nici konopne
Przędzę szwską i rymarską
Linki konopne i manilowe
Konopie czesane
Płótna jutowe i krawleckie
Gurty jutowe i do elevatorów
Sienniki jutowe, Ścierki do szorowania
Pasy transmisyjne z sierści wielbłądziej.

Brykiety

marki „Adler”
nadeszły
i poleca centnar
po 6.500 000 mkp.
Felgenhauer,
ul. Dworcowa 31.
Tel 302. 18588

Koroną dobrych papierosów

pozostaną zawsze

PALOME i SAN REMO

odznaczając się dobrą smakiem i aromatem.

5191
Tel. 66 ORIENT T. A., Bydgoszcz Tel. 66

MEBLE

koszykowe
ślizne podarki
okolicznościowe
— także i na —
— odpłatę —
Grudziądzka
Wytwarzania Mebli
E. Sommerfeldt,
Stara Rynkowa 1/2.

Dla PP. Kupców

polecam hurtownie z świe-
żo nadeszłej przesyłki:

Kawę, Sól, Smalec,
Cukier, Ryż, Śledzie,
oraz wszelkie towary spo-
żywcze po najniższych cenach.

Najlepsze wódki i likiery
niżej cen fabrycznych.

Wł. Nowakowski

Tel. 45. GRUDZIĄDZ, Toruńska 38. Tel. 45.
Najtańsze źródło
detalicznego zakupu!

!!!Szczepani panowie i Pani!!!
Podgórski
poleca obuwiu eleganckie,
trwałe, a nawet tanie.
Uwaga: Stara 16.

Hurtownia Perfumeryjna

Gebr. Jochwedson
Gdańsk, Milohkannengasse 25.

Polecam perfumy i mydła firm:
Guerlain, Houbigant,
Coty, Cheraury, L. T.
Payer, Roger & Gallet,
Dorin, J. Simon & Cie,
Wolf & Sohn, No. 4711,
Scherk-Mistikum, Al-
bersheim - Khasana,
Mouson; Creme: El-
caya, Fascinata, Mou-
son. Herba etc. etc.

Artykuły toaletowe: Szczoteczki
do zębów, pedzle do golenia, grze-
bienie oraz wyroby gumowe.

Informacje

w kwestiach podróży do
Szwajcarii, Wioch, pół
nocnej i południowej Ameryki
oraz i waznych krajów
udziela
Centralne Biuro Buchu
„Express”
właśc.: Jerzy Wodtke
założ. 1911 Oddz.: Biuro podróży założ. 1911
Bydgoszcz, Tel. 665, 799, 800.

Ziemniaki!

jadalne i fabryczne
w ładunkach wagonowych z do-
stawą natychmiastową, placąc
gotówką przy załadowaniu,
kupuje stale
Nadwiślański Dom
Przemysłowo - Handlowy
W. MAJEWSKI
Grudziądz, Toruńska 27/29
Telefon 136. [8518

A. DUTKIEWICZ NAST.
ul. Małomłynska 3/5
Tel. 117 Tel. 117
poleca przy spieskiej
dostawie po cenach przy-
stępnych:
Ia węgiel górnośląski
(z pierwszorz. kopalń)
Koks hutniczy
Węgiel kowalski
oraz wszelki inny
materjał opałowy
Stale stojące i w drodze
będące wagony.
[8613

Nadwiślański Bank Rolniczo-Przemysłowy T.A.

(w toku zmiany firmy na „Pomorski Bank Rolniczy“)
w Toruniu, ul. św. Katarzyny 10
Oddział w Starogardzie, ul. Tczewska
(w lokalach „Pomorskiej Spółki Okowiclanej“)
podjął na nowo swą działalność
po dokonanej reorganizacji

Przyjmuje wkłady, udziela kredytu, ułatwia
wszelkie zlecenia w zakresie bankowości.
Kapitał podwyższony o 50.000.- zł.

Prawdziwa [7713]

Emulsję tranową wytwórni Alama

używać winna każda matka dla swych
dzieci przeciw skrofulozie i angiel. chorobom.

Emulsja tranowa „Alama“
jest także niedrogiem brodem odżywczo-
zmacniającym dla dorosłych i dzieci
po influencji, koklusz, zapaleniu płuc itd.

Wytwórni:

Bracia Machalla Tow. Akc. Poznań
Do nabycia we wszystkich aptekach i drogeriach.

Fabryka Pończoch

LUCJAN STETKIEWICZ
Grudziądz, ul. Grobiowa — Plac Kapitulowy
donosi, że ma na składzie
pończochy flor. mako,
jedwabne,
skarpetki
dziecinne patentki
we wszystkich kolorach.
Dla pp. kupców rabat!!!

Specjalna oferta!!!

Czerwone i białe wina bordo
oraz wszelkie wina południowe
odtaje oczone i nieoczone ze składnie w Gdańsku
Californische Weinhandlung
Martin Neumann (8610)
Telefon nr. 3696 **GDANSK** (Zal. 1884)
Kantor i sklepy: Gr. Schermachergasse nr. 5/6.
Również poszukuje się ruchliwych zastępców we wszystkich większ. miastach.

Największy dziennik prowincjonalny.
Najpoczytniejsze pismo w wielkiem
województwie lubelskiem i na przyle-
głych kresach

„Express Lubelski”

wydawany w wielkim, stołecznym rozmiarze,
religowany żywo i interesująco, mający
świetnie zorganizowaną służbę informacyjną,
jest wskutek swej poczyt. ości we wszystkich
stronach

najlepszym miejscem ogłoszeń dla firm
handlowo - przemysłowych.

Adres wydawnictwa: LUBLIN „Express Lubelski“
ulica Kościuszki nr. 8, skrzynka pocztowa nr. 117.

Korzystajcie z okazji!

Telefon nr. 1189 **Firma SIŁA PRZEMYSŁOWA** Telefon nr. 1189

Dworcowa 35—36 **BYDGOSZCZ** Stary Rynek 16—17
podaje niniejszem Sz. P. do wiadomości, że ze względu na
otwarcie drugiego składu przy ul. Dworcowej 35—36
i oddziału w Smętowie

zamieniać wełnę owczą

na najlepszą wełnę pończochową (Sternwolle) pełnej wagi
w różnych kolorach
po 3¹/₂ funta owczej brudnej, lub 2¹/₂ funta pranej
za 1 funt przędzy

przez przeciąg jednego miesiąca, t. j. od 15 marca do 15 kwietnia br.
Firma „SIŁA PRZEMYSŁOWA“ posiada również na składzie
bawełnę i towary tekstylne dla zamiany jakoteż sprzedaży
według cen ściśle fabrycznych.

Baczność! Firma „SIŁA PRZEMYSŁOWA“ **Baczność!**
poleca uwadze Sz. Publ. swą
wełnę w opakowaniach pełnej wagi,
Dla P. T. urzędników państwowych i komunalnych specjalny duży rabat
oraz sprzedaż na raty.

[8442]

Polecam wielki wybór wszelkich artykułów poŹnych

po cenach konkurencyjnych

jako to:

Chlebę Konstantynopolską

Sery:

Szwajcarskie
Edamer
Rocover
Tylżyckie
Limburskie
Romadour
Śmietankowe
Kamebmer
Gerve
Ziółkowe
wszelkie deserowe

Konserwy rybne
Grzbietki rybne w sosach pomidorowych, musztardowych, maonesowych i in.
Szprotki w oliwie
Anchovis
Sardynki
Śledzie opiek., mar. i zawiłane
Wielki wybór w konserwach jarzynowych i owocowych
Łosoś najlepszy 1/4 f. 3 miliony
Węgorze wędz., kiplingi, szproty

Śmietana i stałe świeże masło

Walenty Jurkowski - Grudziądz

ul. Lipowa nr. 1.

ul. Lipowa nr. 1.

(9840)

Józefa Wybickiego 7
Telefon nr. 8.

Łóżka żelazne

w pierwszorzędnym wykonaniu,
trwale, z materacem, dla dorosłych
i dzieci, poleca w wielkim wyborze

Hipolit Kotliński

skład żelaza
GRUDZIĄDZ, Bickiewicza 24.
Telefon nr. 3. 8486 Telefon nr. 3.

ZĘBY

Plac 23 Stycznia nr. 28, Jakobson
i plomby od 3.000 000
mk. począwszy, w pierwszorzędnym wykonaniu.

Dobra rada, a darmo!
Zanim masz nabyć coś z towarów
manufakturowych, napisz wpiersz do
najtańszego źródła manufaktury to ci
wyślą bezpłatnie cenik nr. 4 na wszy-
stkie gatunki manufaktury podług nowych
tańszych cen fabrycznych.
Posiadamy tysiące oryginalnych listów za na-
szą sumiennosc. Nasz adres:
„ŹRÓDŁO MANUFAKTURY“
Ekspedycja Warszawa ulica S-to Jerska nr. 18.
Prosimy wskazać swój wyraźny adres (8450)

BANK LUDOWY

Se z odpowiednią siecią
Założony w roku 1890.
GRUDZIĄDZ, ul. Jón. Wybickiego 21.
Załatwia wszelkie bankowe,
Przyjmuje wkładki oszczędne,
i oprocentowuje wedl. umowy
Zakupuje waluty zagraniczne, sio-
te, srebrne i papierowe.
Udziela pożyczek
na wksle — na podkład złota
i srebra i w rachunku bieżącym.

Nitsche i Ska
Fabryka maszyn
w Poznaniu

poleca
własnego fabrykanta

prawnie zastrzeżone
„Poznanianka“
znane z swej dobroci
wielnie do zboża
„Nowy Ideal“
najlepsze wielnie syst.
Röbera
„Nawy Triumf“
młynki do sortowania
zboża syst. Röbera
„Warta“
żmijki do sortowania
zboża
„Nitscheska“
żmijki do sortowania
zboża
„Simplex“
siewniki do zboża syst.
Debnego, najlepsze na
majątki
„syst. Debnego“
opelczce do buraków
i zboża
„Minerva“
własnego wynalazku,
w kilku krajach opa-
tentowany siewnik do
sztucznych nawozów
„N. S. K.“
Patentowany sorto-
wnik do kartofli
„syst. Sarrazio“
dolowniki do sadzenia
kartofli 2, 3 i 4 rzędowe
wózek przednie do żni-
wiarek z automobili-
wym sterem, toczaki,
kółka pod dyszel itd.

Wyroby obce:

„Ventzkego“
narzędzia rolnicze
„Kriesia“
sieczarnie parowe
i młynowe
„syst. Walber“
młkarnie szroko-
młotne.

Gen. Przedstawicielstwo

na Polskę i wolne
miasto Gdańsk.
„Lanza“
olbrzymie parowe gar-
niture do młócenia
Kolos, Mamut, Her-
kules i mniejsze nor-
malne
„Lanza“
lokomobile przemy-
słowe do 1000 konisily
„Ball dog“
Lanza ropowe uniwer-
salne traktory dla rol-
nictwa i przemysłu
„Lanza“
38 konne ropowe tra-
ktory do 6rki i zapędu
maszyn rolniczych
„Diva“
Eckerta żniwiarki do
zboża (najwięcej roz-
powszebnione)
„Diktator“
Eckerta wiązarki do
zboża 8443j
„Dixi“
kosiarzki Eckerta do
trawy.
Obrzynie sliady
ciężki zesowych.
Wielkie warsztaty
reperacyjne.
Dzielnicy monterzy i in-
zynierowie na żądanie
do dyspozycji.
Fabryka i gł. biura:
ulica Kolejowa 1—2

Oddział Handlowy
i biura centralne:
Św. Marcina nr. 88.
Tel. 1478, 6043, 6044
i 6045

